

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

30. januar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 030/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 030/02	Sag C-673/13 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Stichting Greenpeace Nederland og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — miljø — Århuskonventionen — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1 — risiko for at skade en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser — begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« — dokumenter vedrørende proceduren for godkendelse af et aktivstof i plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet glyphosat)	2
2017/C 030/03	Sag C-442/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. november 2016 — Bayer CropScience SA-NV og Stichting De Bijenstichting mod College voor de toelating van gewasbeschermingsmidlen en biociden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — artikel 4, stk. 2 — offentlig adgang til oplysninger — begrebet »oplysninger om emissioner til miljøet« — direktiv 91/414/EØF — direktiv 98/8/EF — forordning (EF) nr. 1107/2009 — markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter — fortrolighed — beskyttelse af forretnings- og fabriks hemmeligheder)	3

2017/C 030/04	Sag C-461/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — særligt beskyttede områder — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper)	4
2017/C 030/05	Sag C-464/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2016 — SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Tributário de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 til 65 TEUF — associeringsaftalen EF-Tunesien — artikel 31, 34 og 89 — associeringsaftalen EF-Libanon — artikel 31, 33 og 85 — juridiske personers indkomstskat — udbytte modtaget fra et selskab etableret i det udbyttmodtagende selskabs medlemsstat — udbytte modtaget fra et selskab etableret i et tredjeland, der er part i associeringsaftalen — forskellig behandling — restriktion — begrundelse — effektiv skattekontrol — mulighed for at påberåbe sig artikel 64 TEUF over for associeringsaftalerne EF-Tunesien og EF-Libanon)	5
2017/C 030/06	Sag C-177/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2016 — Nelsons GmbH mod Ayonnax Nutripharm GmbH og Bachblütentreff Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugeroplysning og -beskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — overgangsforanstaltninger — artikel 28, stk. 2 — produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005 — »Bach blomster«-produkter — EU-varemærket RESCUE — produkter markedsført som lægemidler inden den 1. januar 2005 og som fødevarer efter denne dato)	7
2017/C 030/07	Sag C-314/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4, stk. 1 og 3 — sekundær rensning eller tilsvarende rensning)	8
2017/C 030/08	Sag C-395/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2016 — Mohamed Daouidi mod Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1-3 — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — spørgsmålet, om der foreligger et »handicap« — begrebet »langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse« — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Artikel 3, 15, 21, 30, 31, 34 og 35 — afskedigelse af en arbejdstager, der på ubestemt tid befinder sig i en tilstand af midlertidig uarbejdsdygtig som omhandlet i national ret)	9
2017/C 030/09	Forenede sager C-408/15 P og C-409/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG m.fl. (C-408/15), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. (C-409/15 P) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — annullationsssøgsmål — artikel 263, stk. 4, TEUF — søgsmålsret — søgsmålskompetence — retsakt, der vedrører fysiske eller juridiske personer individuelt på grund af »visse kvaliteter, der specielt vedrører dem« — forordning (EU) nr. 511/2014 — foranstaltninger vedrørende Unionens brugeres overholdelse af Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer — forordning (EF) nr. 2100/94 — begrænsning af virkningerne af EF-sortsbeskyttelsen — forædlerundtagelse)	10
2017/C 030/10	Sag C-443/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. november 2016 — David L. Parris mod Trinity College Dublin m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra The Labour Court, Irland — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2 — forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og alder — national pensionsordning — udbetaling af efterladteydelse til registreret partner — betingelse — indgåelse af registreret partnerskab, inden medlemmet af denne pensionsordning fylder 60 år — registreret partnerskab — umuligt i den pågældende medlemsstat inden 2010 — stabilt forhold fastslået — artikel 6, stk. 2 — berettigelse af ulige behandling på grund af alder)	11

2017/C 030/11	Sag C-454/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. november 2016 — Jürgen Webb-Sämann mod Christopher Seagon (der handler i sin egenskab af kurator for Baumarkt Praktiker DIY GmbH) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2008/94/EF — artikel 8 — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — bestemmelser vedrørende den sociale sikring — rækkevidde — foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte rettigheder, som arbejdstagere har erhvervet eller delvis erhvervet inden for rammerne af den supplerende pensionsordning — forpligtelse til at fastsætte en ret til at få ubetalte pensionsbidrag udtaget fra konkursboet — foreligger ikke)	12
2017/C 030/12	Sag C-486/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. november 2016 — Europa-kommissionen mod Den Franske Republik, Orange og Forbundsrepublikken Tyskland (Appel — statsstøtte — økonomiske foranstaltninger til fordel for France Télécom — tilbud om aktionærlån — offentlige tilkendegivelser fremsat af repræsentanter for den franske stat — beslutning, hvori støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — kriteriet om den fornuftige private investor — Rettens begrundelsespligt — grænser for den retslige prøvelse — urigtig gengivelse af den omtvistede beslutning)	12
2017/C 030/13	Sag C-642/15 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2016 — Toni Klement mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Bullerjan GmbH (Appel — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — tredimensionelt varemærke, der gengiver formen på en ovn — artikel 51, stk. 1, litra a) — begæring om fortabelse af et EU-varemærke — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a) — reel brug af varemærket — afslag på ugyldighedsbegæringen)	13
2017/C 030/14	Sag C-645/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Bund Naturschutz in Bayern e.V. og Harald Wilde mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 2011/92/EU — projekt underlagt bedømmelse — bilag I, punkt 7 — ECE-aftalen om internationale hovedtrafikårer — udvidelse af en vej med fire kørebaner på en strækning på mindre end 10 km)	13
2017/C 030/15	Sag C-662/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mod BIOS Medical Services GmbH, tidligere BIOS Naturprodukte GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 93/42/EØF — medicinsk udstyr — udstyr i klasse I (kirurgiske sårforbindinger), som har været genstand for fabrikantens overensstemmelsesvurderingsprocedure — parallelimport — tilføjelse på mærkningen af oplysninger om importøren — supplerende overensstemmelsesvurderingsprocedure)	14
2017/C 030/16	Sag C-152/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 1. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1071/2009 — fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet — artikel 16, stk. 1 og 5 — nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder — manglende sammenkobling med de øvrige medlemsstaters nationale elektroniske registre)	15
2017/C 030/17	Sag C-520/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5. oktober 2016 — Andrea Witzel, Jannis Witzel og Jazz Witzel mod Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Sag C-521/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5. oktober 2016 — Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter og Carolin Marie Vetter mod Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Sag C-529/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 17. oktober 2016 — Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH mod Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	Sag C-538/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25. oktober 2016 — Kevin Joseph Devine mod Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Sag C-539/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25. oktober 2016 — Richard Rodriguez Serin mod HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Sag C-548/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 28. oktober 2016 — État belge mod Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Sag C-549/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italien) den 31. oktober 2016 — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mod Palais Kaiserkron Srl	19
2017/C 030/24	Sag C-551/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 31. oktober 2016 — Klein Schiphorst mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Sag C-558/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 3. november 2016 — Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Sag C-574/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14. november 2016 — Grupo Norte Facility S.A.mod Angel Manuel Moreira Gómez .	21
2017/C 030/27	Sag C-586/16 P: Appel iværksat den 17. november 2016 af Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidligere Ranbaxy Laboratories Ltd og Ranbaxy (UK) Ltd, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidligere Ranbaxy Laboratories Ltd og Ranbaxy (UK) Ltd mod Europa-Kommissionen	22
2017/C 030/28	Sag C-588/16 P: Appel iværksat den 18. november 2016 af Generics (UK) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-469/13, Generics (UK) mod Kommissionen	23
2017/C 030/29	Sag C-590/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	24
2017/C 030/30	Sag C-591/16 P: Appel iværksat den 18. november 2016 af H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-472/13, H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd mod Europa-Kommissionen	25
2017/C 030/31	Sag C-598/16 P: Appel iværksat den 23. november 2016 af Viktor Fedorovych Yanukovych til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-346/14, Yanukovych mod Rådet	26
2017/C 030/32	Sag C-599/16 P: Appel iværksat den 23. november 2016 af Oleksandr Viktorovych Yanukovych til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-348/14, Yanukovych mod Rådet	27
2017/C 030/33	Sag C-600/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af National Iranian Tanker Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. september 2016 i sag T-207/15, National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union	28

2017/C 030/34	Sag C-601/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Arrow Group ApS og Arrow Generics Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-467/13, Arrow Group ApS og Arrow Generics Ltd mod Europa-Kommissionen	29
2017/C 030/35	Sag C-602/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-111/14, Unitec Bio mod Rådet	31
2017/C 030/36	Sag C-603/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-139/14, Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet	32
2017/C 030/37	Sag C-604/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet	33
2017/C 030/38	Sag C-605/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mod Rådet	34
2017/C 030/39	Sag C-606/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-80/14, PT Musim Mas mod Rådet	35
2017/C 030/40	Sag C-607/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sagerne T-112/14 — T-116/14 og T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet	36
2017/C 030/41	Sag C-608/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-117/14, Cargill mod Rådet	37
2017/C 030/42	Sag C-609/16 P: Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-118/14, LDC Argentina mod Rådet	38
2017/C 030/43	Sag C-611/16 P: Appel iværksat den 25. november 2016 af Xellia Pharmaceuticals ApS og Alpharma, LLC, tidligere Zoetis Products LLC, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS og Alpharma mod Europa-Kommissionen	39
2017/C 030/44	Sag C-614/16 P: Appel iværksat den 28. november 2016 af Merck KGaA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-470/13, Merck KGaA mod Europa-Kommissionen	40

Retten

2017/C 030/45	Sag T-248/13: Rettens dom af 13. december 2016 — Mohammed Al-Ghabra mod Europa-Kommissionen (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — forordning (EF) nr. 881/2002 — indfrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende en person, der er opført på en liste opstillet af et organ under De Forenede Nationer — opførelse af denne persons navn på listen i bilag I til forordning nr. 881/2002 — annullationssøgsmål — rimelig frist — pligt til at kontrollere og begrunde, at de påberåbte grunde er velbegrundede — domstolsprøvelse)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Sag T-764/14: Rettens dom af 13. december 2016 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — teknisk bistand, udvikling og gennemførelse af et system for toldmæssig forsendelse for ASEAN (ACTS) — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — udvælgelses-kriterier — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling — gennemsigtighed)	43
2017/C 030/47	Sag T-95/15: Rettens dom af 13. december 2016 — Printeos m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for standard-katalogkonvolutter og specialtrykte konvolutter — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samordning af salgspriser og fordeling af kunder — forligsprocedure — bøder — grundbeløb — ekstraordinær tilpasning — loft på 10 % af den samlede omsætning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelsespligt — ligebehandling)	43
2017/C 030/48	Sag T-397/15: Rettens dom af 14. december 2016 — PAL-Bullermann mod EUIPO — Symaga (PAL) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket PAL — erklæring om delvis fortabelse — reel brug af mærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der afviger fra det registrerede varemærke — regel 22, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2868/95)	44
2017/C 030/49	Sag T-548/15: Rettens dom af 13. december 2016 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Café del Sol — det ældre nationale figurmærke Café del Sol — manglende fremlæggelse af beviser på sagsbehandlingsproget i indsigelsessagen — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — ret til forsvar)	45
2017/C 030/50	Sag T-549/15: Rettens dom af 13. december 2016 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket CAFE DEL SOL — det ældre nationale figurmærke Café del Sol — manglende fremlæggelse af beviser på sagsbehandlingsproget i indsigelsessagen — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — ret til forsvar)	45
2017/C 030/51	Sag T-744/15: Rettens dom af 13. december 2016 — Puro Italian Style mod EUIPO (smartline) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket smartline — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2017/C 030/52	Sag T-745/15: Rettens dom af 14. december 2016 — Scorpio Poland mod EUIPO — Eckes Granini Group (YO!) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket YO! — det ældre nationale ordmærke YO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2017/C 030/53	Sag T-24/16: Rettens dom af 13. december 2016 — Sovena Portugal — Consumer Goods mod EUIPO — Mueloliva (FONTOLIVA) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FONTOLIVA — det ældre, nationale ordmærke FUENOLIVA — relativ registreringshindring — gyldigheden af registreringen af det ældre varemærke — fremlæggelse af nye faktiske omstændigheder og beviser for Retten — reel brug af det ældre varemærke — beføjelse til at omgøre — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 65 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009)	47

2017/C 030/54	Sag T-58/16: Rettens dom af 13. decembre 2016 — Apax Partnersmod EUIPO — Apax Partners Midmarket (APAX) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket APAX — det ældre internationale ordmærke APAX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	48
2017/C 030/55	Sag T-154/16: Rettens dom af 14. december 2016 — Grid applications mod EUIPO (APlan) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket APlan — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	48
2017/C 030/56	Sag T-809/16: Sag anlagt den 18. november 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mod SRB	49
2017/C 030/57	Sag T-811/16: Sag anlagt den 18. november 2016 — Di Bernardo mod Kommissionen	49
2017/C 030/58	Sag T-813/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Abes mod Kommissionen	50
2017/C 030/59	Sag T-818/16: Sag anlagt den 22. november 2016 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen	51
2017/C 030/60	Sag T-832/16: Sag anlagt den 25. november 2016 — Celio International mod Kommissionen	52
2017/C 030/61	Sag T-835/16: Sag anlagt den 28. november 2016 — Louvers Belgium mod Kommissionen	53
2017/C 030/62	Sag T-836/16: Sag anlagt den 30. november 2016 — Republikken Polen mod Kommissionen	54
2017/C 030/63	Sag T-841/16: Sag anlagt den 24. november 2016 — Alex SCI mod Europa-Kommissionen	55
2017/C 030/64	Sag T-855/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — Fertisac mod ECHA	56
2017/C 030/65	Sag T-865/16: Sag anlagt den 7. december 2016 — Futbol Club Barcelona mod Kommissionen	57
2017/C 030/66	Sag T-868/16: Sag anlagt den 11. december 2016 — QI m.fl. mod Kommissionen og ECB	58
2017/C 030/67	Sag T-872/16: Sag anlagt den 9. december 2016 — repowermap mod EUIPO — Repower (REPOWER)	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 030/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 22 af 23.1.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 14 af 16.1.2017

EUT C 6 af 9.1.2017

EUT C 475 af 19.12.2016

EUT C 462 af 12.12.2016

EUT C 454 af 5.12.2016

EUT C 441 af 28.11.2016

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Stichting Greenpeace Nederland og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Sag C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — miljø — Århuskonventionen — forordning (EF) nr. 1367/2006 — artikel 6, stk. 1 — risiko for at skade en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser — begrebet »oplysninger, der vedrører emissioner til miljøet« — dokumenter vedrørende proceduren for godkendelse af et aktivstof i plantebeskyttelsesmidler — aktivstoffet glyphosat)

(2017/C 030/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (ved avocat M. Abenhaim, advokat K. Nordlander og solicitor P. Harrison), CropLife International AISBL (CLI) (ved barrister D. Abrahams, avocats R. Cana og E. Mullier samt dikigoros A. Patsa), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (ved avocats I. Antypas og D. Waelbroeck samt solicitor D. Slater), European Crop Care Association (ECCA) (ved dikigoros S. Pappas), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og A. Lippstreu, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Stichting Greenpeace Nederland og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (ved advocaten B. Kloostra og A. van den Biesen)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Sverige (ved E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz og N. Otte Widgren, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 8. oktober 2013, Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe mod Kommissionen (T-545/11, EU:T:2013:523), ophæves.
- 2) Sag T-545/11 hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 23. november 2016 — Bayer CropScience SA-NV og Stichting De Bijenstichting mod College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-442/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — Århuskonventionen — direktiv 2003/4/EF — artikel 4, stk. 2 — offentlig adgang til oplysninger — begrebet »oplysninger om emissioner til miljøet« — direktiv 91/414/EØF — direktiv 98/8/EF — forordning (EF) nr. 1107/2009 — markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter — fortrolighed — beskyttelse af forretnings- og fabriks hemmeligheder)

(2017/C 030/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bayer CropScience SA-NV og Stichting De Bijenstichting

Sagsøgt: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

procesdeltager: Makhtesim-Agan Holland BV

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF skal fortolkes således, at den omstændighed, at ansøgeren om en markedsføringsgodkendelse til et plantebeskyttelsesmiddel eller et biocidholdigt produkt ikke i forbindelse med proceduren for opnåelse af denne godkendelse har anmodet om, at de oplysninger, der er fremlagt i forbindelse med denne procedure, behandles fortroligt i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter, eller artikel 33, stk. 4, og artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, ikke er til hinder for, at den kompetente myndighed, der efter afslutningen af den nævnte procedure får forelagt en anmodning om adgang til disse oplysninger, indgivet af tredjemand på grundlag af direktiv 2003/4, undersøger den nævnte ansøgers indsigelse mod denne anmodning om adgang til oplysningerne og i givet fald afslår den under henvisning til dette direktivs artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra d), med den begrundelse, at udbredelsen af de nævnte oplysninger vil skade beskyttelsen af forretnings- eller fabriks hemmeligheder.

2) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at:

— udslip til miljøet af produkter eller stoffer såsom plantebeskyttelsesmidler eller biocidholdige produkter og af stoffer, som disse produkter indeholder, henhører under begrebet »emissioner til miljøet« som omhandlet i denne bestemmelse, for så vidt som dette udslip er reelt eller forudsigtligt i forbindelse med normal eller realistisk brug

— oplysninger om arten, sammensætningen, mængden, datoen og stedet for »emissioner til miljøet« af disse produkter eller stoffer samt oplysninger om indvirkningerne på kort eller lang sigt af disse emissioner til miljøet, navnlig oplysninger vedrørende restkoncentrationer i miljøet efter anvendelsen af det pågældende produkt, og studier vedrørende omfanget af afdrift af midlet i forbindelse med denne anvendelse henhører under begrebet »oplysninger om emissioner til miljøet« som omhandlet i den nævnte bestemmelse, uanset om disse oplysninger stammer fra studier, der helt eller delvist er foretaget i felten, eller fra laboratorie- eller translokationsstudier.

- 3) Artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at i tilfælde af en anmodning om adgang til oplysninger om emissioner til miljøet, hvor udleveringen vil være til skade for en af de interesser, der er omfattet af dette direktivs artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a), d) og f)-h), skal alene de relevante oplysninger, der kan udledes af kilden til oplysningerne, og som vedrører emissioner til miljøet, udleveres, hvis det er muligt at adskille disse oplysninger fra andre oplysninger i den nævnte kilde, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-461/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — særligt beskyttede områder — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper)

(2017/C 030/04)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved A. Gavela Llopis, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har med hensyn til perioden forud for den 29. juli 2008 tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og med hensyn til perioden efter denne dato tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke har truffet de egnede foranstaltninger med henblik på i det særligt beskyttede område »Campiñas de Sevilla« at undgå forringelse af de naturlige levesteder og arternes levesteder samt forstyrrelse af de arter, for hvilke dette område er udpeget.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Spanien.
- 3) Europa-Kommissionen og Kongeriget Spanien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 24. november 2016 — SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Tributário de Lisboa — Portugal)

(Sag C-464/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie kapitalbevægelser — artikel 63 til 65 TEUF — associeringsaftalen EF-Tunesien — artikel 31, 34 og 89 — associeringsaftalen EF-Libanon — artikel 31, 33 og 85 — juridiske personers indkomstskat — udbytte modtaget fra et selskab etableret i det udbyttemodtagende selskabs medlemsstat — udbytte modtaget fra et selskab etableret i et tredjeland, der er part i associeringsaftalen — forskellig behandling — restriktion — begrundelse — effektiv skattekontrol — mulighed for at påberåbe sig artikel 64 TEUF over for associeringsaftalerne EF-Tunesien og EF-Libanon)

(2017/C 030/05)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Tributário de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SECIL — Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Konklusion

1) Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at:

- Et i Portugal etableret selskab, der modtager udbytte fra selskaber, der er etableret i henholdsvis Tunesien og Libanon, kan påberåbe sig artikel 63 TEUF med henblik på at anfægte den skattemæssige behandling af dette udbytte i denne medlemsstat, som er baseret på en lovgivning, der ikke har til formål at finde anvendelse udelukkende på situationer, hvor det udbyttemodtagende selskab udøver en afgørende indflydelse på det udbytteudloddende selskab.
- En lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, fuldt ud eller delvist kan fradrage udbytte i sit beskatningsgrundlag, når udbyttet udloddes af et selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, men ikke kan foretage et sådant fradrag, når det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende i et tredjeland, udgør en restriktion for kapitalbevægelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande, der principielt er forbudt i henhold til artikel 63 TEUF.
- Afvisningen af at indrømme fuldt eller delvist fradrag i beskatningsgrundlaget for det modtagne udbytte i medfør af artikel 46, stk. 1 og 8, i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (lov om selskabsbeskatning) i den affattelse, der var gældende i 2009, kan begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når det viser sig umuligt for de kompetente skattemyndigheder i den medlemsstat, hvor det udbyttemodtagende selskab er hjemmehørende, at indhente oplysninger fra det tredjeland, hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende, der gør det muligt at kontrollere, at betingelsen om det sidstnævnte selskabs skattepligt er opfyldt.
- Afvisningen af at indrømme delvist fradrag i medfør af artikel 46, stk. 11, i lov om selskabsbeskatning i den nævnte affattelse kan ikke begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når denne bestemmelse kan anvendes på situationer, hvor det ikke kan kontrolleres, om det udbytteudloddende selskab er skattepligtigt i den stat, hvor det er hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.

2) Artikel 64, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at:

- For så vidt som vedtagelsen af ordningen om skattemæssige fordele ved aftalebaserede investeringer i artikel 41, stk. 5, litra b), i Estatuto dos Benefícios Fiscais (lov om skattefordele) i den affattelse, der var gældende i 2009, samt den i denne lovs artikel 42 fastlagte ordning om udbytte hidrørende fra de afrikanske lande, der har portugisisk som officielt sprog, og Timor-Leste ikke har ændret den retlige ramme for den skattemæssige behandling af udbytte hidrørende fra Tunesien eller Libanon, har vedtagelsen af de nævnte ordninger ikke påvirket den omstændighed, at det skal kvalificeres som en eksisterende restriktion at udelukke muligheden for at opnå fuldt eller delvist fradrag for udbytte, der udloddes af selskaber, der er etableret i disse tredjelande.

- En medlemsstat giver afkald på muligheden i artikel 64, stk. 1, TEUF, når den, uden formelt at ophæve eller ændre den eksisterende lovgivning, indgår en international aftale, såsom en associeringsaftale, der i en bestemmelse, som har direkte virkning, fastsætter en liberalisering af en af de kapitalkategorier, der er omhandlet i nævnte artikel 64, stk. 1. En sådan ændring af den retlige ramme skal med hensyn til dens indvirkning på muligheden for at påberåbe sig artikel 64, stk. 1, TEUF følgelig sidestilles med indførelsen af en ny lovgivning, der hviler på andre principper end den eksisterende lovgivning.
- 3) Artikel 34, stk. 1, i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 17. juli 1995 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 98/238/EF/EKSF af 26. januar 1998, skal fortolkes således, at:
- Denne bestemmelse har direkte virkning og kan påberåbes i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et i Portugal hjemmehørende selskab modtager udbytte fra et selskab, der er hjemmehørende i Tunesien, som følge af den direkte investering, som dette har foretaget i det udbytteudloddende selskab, med henblik på at anfægte den skattemæssige behandling af dette udbytte i Portugal.
  - En lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, fuldt ud eller delvist kan fradrage modtaget udbytte i sit beskatningsgrundlag, når udbyttet udloddes af et selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, men ikke kan foretage et sådant fradrag, når det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende i Tunesien, udgør en restriktion for kapitalbevægelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande, der principielt er forbudt for så vidt angår direkte investeringer og navnlig hjemtagelse af disse investeringer i medfør af denne aftales artikel 34, stk. 1.
  - Denne bestemmelses virkning i en situation som den i hovedsagen omhandlede begrænses ikke i medfør af nævnte aftales artikel 89.
  - Afvisningen af at indrømme fuldt eller delvist fradrag i beskatningsgrundlaget for det modtagne udbytte i medfør af artikel 46, stk. 1 og 8, i lov om selskabsbeskatning i den affattelse, der var gældende i 2009, kan begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når det viser sig umuligt for de kompetente skattemyndigheder i den medlemsstat, hvor det udbyttemodtagende selskab er hjemmehørende, at indhente oplysninger fra Den Tunesiske Republik — hvor det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende — der gør det muligt at kontrollere, at betingelsen om det udbytteudloddende selskabs skattepligt er opfyldt.
  - Afvisningen af at indrømme et sådant delvist fradrag i medfør af artikel 46, stk. 11, i lov om selskabsbeskatning i den nævnte affattelse kan ikke begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når denne bestemmelse kan anvendes på situationer, hvor det ikke kan kontrolleres, om det udbytteudloddende selskab er skattepligtigt i Tunesien, hvor det er hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.
- 4) Artikel 31 i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side, undertegnet i Luxembourg den 17. juni 2002 og godkendt på vegne af Det Europæiske Fællesskab ved Rådets afgørelse 2006/356/EF af 14. februar 2006, skal fortolkes således, at:
- Denne bestemmelse har direkte virkning.
  - En situation som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører den skattemæssige behandling af udbytte som følge af direkte investeringer foretaget i Libanon af en person, der er hjemmehørende i Portugal, henhører under denne aftales artikel 33, stk. 2. Følgelig er nævnte aftales artikel 33, stk. 1, ikke til hinder for, at aftalens artikel 31 påberåbes i det foreliggende tilfælde.
  - En lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, fuldt ud eller delvist kan fradrage modtaget udbytte i sit beskatningsgrundlag, når udbyttet udloddes af et selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, men ikke kan foretage et sådant fradrag, når det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende i Libanon, udgør en restriktion for de frie kapitalbevægelser, der principielt er forbudt i medfør af artikel 31 i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side.
  - Denne bestemmelses virkning i en situation som den i hovedsagen omhandlede begrænses ikke i medfør af denne aftales artikel 85.

- Afvisningen af at indrømme fuldt eller delvist fradrag i beskatningsgrundlaget for det modtagne udbytte i medfør af artikel 46, stk. 1 og 8, i lov om selskabsbeskatning i den affattelse, der var gældende i 2009, kan begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når det viser sig umuligt for de kompetente skattemyndigheder i den medlemsstat, hvor det udbytteudlodgende selskab er hjemmehørende, at indhente oplysninger fra Den Libanesiske Republik — hvor det udbytteudlodgende selskab er hjemmehørende — der gør det muligt at kontrollere, at betingelsen om det udbytteudlodgende selskabs skattepligt er opfyldt.
  - Afvisningen af at indrømme et sådant delvist fradrag i medfør af artikel 46, stk. 11, i lov om selskabsbeskatning i den nævnte affattelse kan ikke begrundes i tvingende almene hensyn til behovet for at sikre en effektiv skattekontrol, når denne bestemmelse kan anvendes på situationer, hvor det ikke kan kontrolleres, om det udbytteudlodgende selskab er skattepligtigt i Libanon, hvor det er hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre.
- 5) Hvad angår konsekvenserne for hovedsagen af fortolkningen af artikel 63 TEUF — 65 TEUF og Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side samt Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side:
- Når myndighederne i den medlemsstat, hvor det udbytteudlodgende selskab er hjemmehørende, kan indhente oplysninger fra Den Tunesiske Republik — hvor det udbytteudlodgende selskab er hjemmehørende — der gør det muligt at kontrollere, at betingelsen om det udbytteudlodgende selskabs skattepligt er opfyldt, er artikel 63 TEUF og 65 TEUF samt artikel 34, stk. 1, i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side til hinder for, at det afvises at indrømme fuldt eller delvist fradrag i beskatningsgrundlaget for det selskab, som modtog det udloddede udbytte, i medfør af artikel 46, stk. 1, eller artikel 46, stk. 8, i lov om selskabsbeskatning i den affattelse, der var gældende i 2009, uden at Den Portugisiske Republik kan påberåbe sig artikel 64, stk. 1, TEUF i denne forbindelse.
  - Artikel 63 TEUF og 65 TEUF samt artikel 34, stk. 1, i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side og artikel 31 i Euro-Middelhavsaf tale om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side er til hinder for, at det afvises at indrømme delvist fradrag i beskatningsgrundlaget for det selskab, som modtog det udloddede udbytte, i medfør af artikel 46, stk. 11, i lov om selskabsbeskatning i den nævnte affattelse, når denne bestemmelse kan anvendes på situationer, hvor det ikke kan kontrolleres, om de udbytteudlodgende selskaber er skattepligtige i Tunesien eller i Libanon, hvor de er hjemmehørende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, uden at Den Portugisiske Republik kan påberåbe sig artikel 64, stk. 1, TEUF i denne forbindelse.
  - De beløb, der er opkrævet i strid med EU-retten, skal tilbagebetales med renter til den skattepligtige.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 02.02.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2016 — Nelsons GmbH mod Ayonnax Nutripharm GmbH og Bachblütentreff Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-177/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugeroplysning og -beskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer — overgangsforanstaltninger — artikel 28, stk. 2 — produkter, som er forsynet med varemærker eller handelsbetegnelser, der fandtes inden den 1. januar 2005 — »Bach blomster«-produkter — EU-varemærket RESCUE — produkter markedsført som lægemidler inden den 1. januar 2005 og som fødevarer efter denne dato)

(2017/C 030/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nelsons GmbH

Sagsøgte: Ayonnax Nutripharm GmbH og Bachblütentreff Ltd

Konklusion

Artikel 28, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 107/2008 af 15. januar 2008, skal fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse i en situation, hvor en fødevarer, som er forsynet med et varemærke eller en handelsbetegnelse, blev markedsført som lægemiddel inden den 1. januar 2005 og efter dette tidspunkt som fødevarer, selv om den stadig har samme indholdsmæssige egenskaber og er forsynet med samme varemærke eller samme handelsbetegnelse.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-314/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4, stk. 1 og 3 — sekundær rensning eller tilsvarende rensning)

(2017/C 030/07)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved S. Ghiandoni, A. Daly og D. Colas)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, idet den ikke har sikret sekundær rensning eller tilsvarende rensning af byspildevandet fra byområderne Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etuefont samt Volx og Villeneuve, dels for samtlige udledninger med hensyn til byområder med mellem 10 000 og 15 000 personækvivalenter, dels for udledninger til ferskvand og flodmundinger med hensyn til byområder med mellem 2 000 og 10 000 personækvivalenter.

2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2016 — Mohamed Daouidi mod Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Barcelona — Spanien)

(Sag C-395/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1-3 — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — spørgsmålet, om der foreligger et »handicap« — begrebet »langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse« — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Artikel 3, 15, 21, 30, 31, 34 og 35 — afskedigelse af en arbejdstager, der på ubestemt tid befinder sig i en tilstand af midlertidig uarbejdsdygtig som omhandlet i national ret)

(2017/C 030/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Daouidi

Sagsøgt: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Konklusion

Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes som følger:

Den omstændighed, at den berørte person på ubestemt tid er midlertidigt uarbejdsdygtig som omhandlet i national ret som følge af en arbejdsulykke, betyder ikke i sig selv, at begrænsningen i denne persons arbejdsevne kan kvalificeres som »langvarig« som omhandlet i definitionen af »handicap« i dette direktiv sammenholdt med De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009.

Blandt de indicier, der kan udgøre holdepunkter for at fastslå, at en sådan begrænsning er »langvarig«, er bl.a. den omstændighed, at den berørte persons manglende arbejdsevne på tidspunktet for den angivelige forskelsbehandling ikke har udsigt til på kort sigt at ophøre inden for et velafgrænset tidsrum, eller den omstændighed at denne manglende arbejdsevne kan vare ved i betydeligt længere tid, inden den nævnte person er blevet rehabiliteret.

Inden for rammerne af undersøgelsen af denne »langvarige« karakter, skal den forelæggende ret lægge samtlige de objektive bevisemønstre, den råder over, til grund — navnlig dokumenter og certifikater vedrørende den nævnte persons tilstand, der er udarbejdet på grundlag af aktuel medicinsk og videnskabelig viden og oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG m.fl. (C-408/15), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. (C-409/15 P) mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-408/15 P og C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — annullationssøgsmål — artikel 263, stk. 4, TEUF — søgsmålsret — søgsmålskompetence — retsakt, der vedrører fysiske eller juridiske personer individuelt på grund af »visse kvaliteter, der specielt vedrører dem« — forordning (EU) nr. 511/2014 — foranstaltninger vedrørende Unionens brugeres overholdelse af Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer — forordning (EF) nr. 2100/94 — begrænsning af virkningerne af EF-sortsbeskyttelsen — forædlerundtagelse)

(2017/C 030/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P.H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng — Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR og W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Künst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV og Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (ved avocats P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeys, P. Vlaemminck og B. Van Vooren)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Rodrigues og R. van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Simm og M. Moore, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellerne forkastes.

2) Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng — Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Künst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV og Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 24. november 2016 — David L. Parris mod Trinity College Dublin m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra The Labour Court, Ireland — Irland)

(Sag C-443/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2 — forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og alder — national pensionsordning — udbetaling af efterladteydelse til registreret partner — betingelse — indgåelse af registreret partnerskab, inden medlemmet af denne pensionsordning fylder 60 år — registreret partnerskab — umuligt i den pågældende medlemsstat inden 2010 — stabilt forhold fastslået — artikel 6, stk. 2 — berettigelse af ulige behandling på grund af alder)

(2017/C 030/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

The Labour Court, Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David L. Parris

Sagsøgt: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform og Department of Education and Skills

Konklusion

- 1) Artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at en national lovgivning, der inden for rammerne af en erhvervstilknyttet pensionsordning underlægger retten for medlemmernes længstlevende registrerede partnere til en efterladteydelse en betingelse om, at det registrerede partnerskab er indgået, inden medlemmet er fyldt 60 år, selv om den nationale lovgivning ikke gav det pågældende medlem mulighed for at indgå registreret partnerskab, før denne aldersgrænse blev nået, ikke udgør forskelsbehandling på grund af seksuel orientering.
- 2) Artikel 2 og artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der inden for rammerne af en erhvervstilknyttet pensionsordning underlægger retten for medlemmernes længstlevende registrerede partnere til en efterladteydelse en betingelse om, at det registrerede partnerskab er indgået, inden medlemmet er fyldt 60 år, selv om den nationale lovgivning ikke gav medlemmet mulighed for at indgå registreret partnerskab, før denne aldersgrænse blev nået, ikke udgør forskelsbehandling på grund af alder.
- 3) Artikel 2 og artikel 6, stk. 2, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede ikke kan udgøre forskelsbehandling på grund af den kombinerede virkning af seksuel orientering og alder, når denne lovgivning ikke udgør forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller alder isoleret set.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 24. november 2016 — Jürgen Webb-Sämman mod Christopher Seagon (der handler i sin egenskab af kurator for Baumarkt Praktiker DIY GmbH) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-454/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2008/94/EF — artikel 8 — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — bestemmelser vedrørende den sociale sikring — rækkevidde — foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte rettigheder, som arbejdstagere har erhvervet eller delvis erhvervet inden for rammerne af den supplerende pensionsordning — forpligtelse til at fastsætte en ret til at få ubetalte pensionsbidrag udtaget fra konkursboet — foreligger ikke)

(2017/C 030/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessisches Landesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jürgen Webb-Sämman

Sagsøgt: Christopher Seagon (der handler i sin egenskab af kurator for Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

Konklusion

Artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal fortolkes således, at den ikke kræver, at en forhenværende arbejdstagers fradrag i løn, der er konverteret til pensionsbidrag, som denne arbejdsgiver burde have indbetalt til arbejdstageren på en pensionskonto, i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens skal udtages fra konkursboet.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 30. november 2016 — Europa-kommissionen mod Den Franske Republik, Orange og Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — økonomiske foranstaltninger til fordel for France Télécom — tilbud om aktionærlån — offentlige tilkendegivelser fremsat af repræsentanter for den franske stat — beslutning, hvori støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet — begrebet »støtte« — begrebet »økonomisk fordel« — kriteriet om den fornuftige private investor — Rettens begrundelsespligt — grænser for den retslige prøvelse — urigtig gengivelse af den omtvistede beslutning)

(2017/C 030/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan og T. Rusche, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede), Orange, tidligere France Télécom (ved avocats S. Hautbourg og S. Cochard-Quesson) og Forbundsrepublikken Tyskland

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2016 — Toni Klement mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Bullerjan GmbH

(Sag C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — tredimensionelt varemærke, der gengiver formen på en ovn — artikel 51, stk. 1, litra a) — begæring om fortabelse af et EU-varemærke — artikel 15, stk. 1, andet afsnit, litra a) — reel brug af varemærket — afslag på ugyldighedsbegæringen)

(2017/C 030/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Toni Klement (ved Rechtsanwalt J. Weiser)

Den anden part i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget) og Bullerjan GmbH

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 24. september 2015, Klement mod KHIM — Bullerjan (formen på en ovn) (T-211/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:688), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Bund Naturschutz in Bayern e.V. og Harald Wilde mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-645/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 2011/92/EU — projekt underlagt bedømmelse — bilag I, punkt 7 — ECE-aftalen om internationale hovedtrafikårer — udvidelse af en vej med fire kørebaner på en strækning på mindre end 10 km)

(2017/C 030/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bund Naturschutz in Bayern e.V. og Harald Wilde

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Procesdelteger: Stadt Nürnberg

Konklusion

- 1) Bilag I, punkt 7, litra c), til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet kan ikke fortolkes således, at denne bestemmelse omfatter et vejprojekt, der, selv om det, som det i hovedsagen omhandlede, vedrører en strækning på mindre end 10 km, består i en udvidelse af eller et anlægsarbejde på en eksisterende vej med mindst fire kørebaner.
- 2) Bilag I, punkt, 7, litra b), til direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at »motortrafikveje« som omhandlet i denne bestemmelse er veje, hvis tekniske karakteristika er dem, der indeholdes i den definition, der er givet i bilag II, punkt II.3, til aftalen om internationale hovedtrafikårer (ECE), undertegnet i Geneve den 15. november 1975, selv om disse veje ikke er en del af det net af internationale hovedtrafikårer, der er reguleret af denne aftale eller er beliggende i byområde.
- 3) Begrebet »anlæg« som omhandlet i bilag I, punkt 7, litra b), til direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at det vedrører opførelse af tidligere ikke-eksisterende bygninger eller fysisk ændring af allerede eksisterende anlæg. Med henblik på at vurdere, om en sådan ændring på grund af dens omfang og karakter kan anses for at svare til et sådant anlæg, tilkommer det den forelæggende ret at tage hensyn til alle det pågældende anlægsarbejdes karakteristika og ikke blot til dets længde eller til bevarelsen af den eksisterende linjeføring.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. november 2016 — Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG mod BIOS Medical Services GmbH, tidligere BIOS Naturprodukte GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-662/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 93/42/EØF — medicinsk udstyr — udstyr i klasse I (kirurgiske sårforbindinger), som har været genstand for fabrikantens overensstemmelsesvurderingsprocedure — parallelimport — tilføjelse på mærkningen af oplysninger om importøren — supplerende overensstemmelsesvurderingsprocedure)

(2017/C 030/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Sagsøgt: BIOS Medical Services GmbH, tidligere BIOS Naturprodukte GmbH

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, litra f), og artikel 11 i Rådets direktiv af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/47/EF af 5. september 2007, skal fortolkes således, at de ikke pålægger en parallelimportør af medicinsk udstyr som det i hovedsagen omhandlede, der er forsynet med CE-mærkning, og som har været genstand for en overensstemmelsesvurdering som omhandlet i nævnte artikel 11, at foretage en ny vurdering til attestation af overensstemmelsen af de oplysninger, som gør det muligt at identificere denne importør, og som tilføjes mærkningen på dette udstyr med henblik på markedsføring af udstyret i importmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 1. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-152/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 1071/2009 — fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet — artikel 16, stk. 1 og 5 — nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder — manglende sammenkobling med de øvrige medlemsstaters nationale elektroniske registre)

(2017/C 030/16)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved D. Holderer, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF, idet det ikke har indført et nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder, som fuldt ud er i overensstemmelse med og sammenkoblet med de øvrige medlemsstaters nationale elektroniske registre.
- 2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5. oktober 2016 — Andrea Witzel, Jannis Witzel og Jazz Witzel mod Germanwings GmbH

(Sag C-520/16)

(2017/C 030/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrea Witzel, Jannis Witzel og Jazz Witzel

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at undgåeligheden kun refererer til de usædvanlige omstændigheders indtræden, eller refererer den også til følgerne af de usædvanlige omstændigheder, nemlig aflysningen eller den lange forsinkelse?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at undgåeligheden refererer til forsinkelsen: Når det fly, som befinder sig på den foregående flyvning, er berørt af de usædvanlige omstændigheder, skal det transporterende luftfartsselskab da allerede efter de usædvanlige omstændigheders indtræden på den foregående flyvning forsøge at skaffe et erstatningsfly, eller kan selskabet vente, til det står fast, at de usædvanlige omstændigheder vil føre til en væsentlig forsinkelse i den efterfølgende flyvning?
- 3) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at undgåeligheden refererer til forsinkelsen: Er det urimeligt at forlange booking af en subcharter, hvis omkostningerne hertil er tre gange så høje som omkostningerne til den egentlige flyvning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 5. oktober 2016 — Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter og Carolin Marie Vetter mod Germanwings GmbH

(Sag C-521/16)

(2017/C 030/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter og Carolin Marie Vetter

Sagsøgt: Germanwings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at undgåeligheden kun refererer til de usædvanlige omstændigheders indtræden, eller refererer den også til følgerne af de usædvanlige omstændigheder, nemlig aflysningen eller den lange forsinkelse?
- 2) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at undgåeligheden refererer til forsinkelsen: Når det fly, som befinder sig på den foregående flyvning, er berørt af de usædvanlige omstændigheder, skal det transporterende luftfartsselskab da allerede efter de usædvanlige omstændigheders indtræden på den foregående flyvning forsøge at skaffe et erstatningsfly, eller kan selskabet vente, til det står fast, at de usædvanlige omstændigheder vil føre til en væsentlig forsinkelse i den efterfølgende flyvning?
- 3) Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at undgåeligheden refererer til forsinkelsen: Er det urimeligt at forlange booking af en subcharter, hvis omkostningerne hertil er tre gange så høje som omkostningerne til den egentlige flyvning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München (Tyskland) den 17. oktober 2016 — Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH mod Hauptzollamt München

(Sag C-529/16)

(2017/C 030/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt München

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader bestemmelserne i artikel 28 ff. i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 af 16. november 2000 ⁽²⁾, at en aftalt afregningspris, der består af et tidligere faktureret og anmeldt beløb, samt en standardregulering, der foretages efter udløbet af opgørelsesperioden, lægges til grund som toldværdi ved anvendelse af en fordelingsnøgle, uanset om der ved opgørelsesperiodens udløb skal ske debitering eller kreditering af parterne?
- 2) I bekræftende fald:

Kan toldværdien henholdsvis kontrolleres eller fastsættes ved hjælp af forenkede metoder, såfremt resultaterne af efterfølgende reguleringer af afregningsprisen (såvel i opadgående som nedadgående retning) skal anerkendes?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311, s. 17

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25. oktober 2016 — Kevin Joseph Devine mod Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Sag C-538/16)

(2017/C 030/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kevin Joseph Devine

Sagsøgt: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, nr. 1), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »sager om kontraktforhold« også omfatter et krav på kompensation i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽²⁾, der fremsættes over for et transporterende luftfartsselskab, som ikke er den pågældende flypassagers medkontrahent?

2) Såfremt artikel 7, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1215/2012 finder anvendelse:

Skal en flypassagers endelige bestemmelsessted ved en personbefordring på to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også anses for at være opfyldelsesstedet i henhold til artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EU) nr. 1215/2012, når det fremsatte krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 støttes på en forstyrrelse af flytrafikken, der er indtrådt på den første delstrækning, og kravet rettes imod det luftfartsselskab, der udførte den første flyvning, men som ikke er kontrahent i transportaftalen?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25. oktober 2016 — Richard Rodriguez Serin mod HOP!-Regional

(Sag C-539/16)

(2017/C 030/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Richard Rodriguez Serin

Sagsøgt: HOP!-Regional

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 5, nr. 1), litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 22/2001 af 22. december om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ fortolkes således, at udtrykket »sager om kontraktforhold« også omfatter et krav på kompensation i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 296/91 ⁽²⁾, der fremsættes over for et transporterende luftfartsselskab, som ikke er den pågældende flypassagers medkontrahent?

2) Såfremt artikel 5, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001 finder anvendelse:

Skal en flypassagers endelige bestemmelsessted ved en personbefordring på to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen også anses for at være opfyldelsesstedet i henhold til artikel 5, nr. 1), litra b), andet led, i forordning (EF) nr. 44/2001, når det fremsatte krav om kompensation i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004 støttes på en forstyrrelse af flytrafikken, der er indtrådt på den første delstrækning, og kravet rettes imod det luftfartsselskab, der udførte den første flyvning, men som ikke er kontrahent i transportaftalen?

⁽¹⁾ EUT 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 28. oktober 2016 — État belge mod Biologie Dr Antoine SPRL

(Sag C-548/16)

(2017/C 030/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Biologie Dr Antoine SPRL

Præjudicielle spørgsmål

Er det foreneligt med de regler om udarbejdelse af resultatopgørelse, der er fastsat i Rådets fjerde direktiv af 25. juli 1978 om årsregnskaber for visse selskabsformer (direktiv 78/660/EØF, EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11), og som bestemmer følgende:

- årsregnskabet skal give et pålideligt billede af selskabets aktiver og passiver, økonomiske stilling samt resultatet (direktivets artikel 2, stk. 3)
- hensættelser til omkostninger, herunder uforudsete udgifter, har til formål at dække tab eller gæld, hvis karakter er klart defineret, og som på statustidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse (direktivets artikel 20, stk. 1)
- værdiansættelsen skal i alle tilfælde ske under udvisning af behørig forsigtighed og især:
  - må kun den fortjeneste, der er konstateret på statustidspunktet, medtages
  - skal der tages hensyn til alle forudseelige risici og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse risici eller tab først bliver kendt mellem statustidspunktet og det tidspunkt, hvor det udarbejdes, [direktivets artikel 31, stk. 1, litra c), aa) og bb)]
- der skal tages hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det år, som regnskabet omfatter, uden hensyn til det tidspunkt hvor disse indtægter indgår eller udgifter udbetales [direktivets artikel 31, stk. 1, litra d)]
- aktiv- og passivposternes bestanddele skal værdiansættes hver for sig [direktivets artikel 31, stk. 1, litra e)],

at et aktieoptionsudstedende selskab bogfører prisen for tildeling af en option som indtægt i løbet af det regnskabsår, hvor den pågældende option annulleres, eller efter udløbet af optionens varighed, for at tage hensyn til den risiko, som påhviler optionsudstederen som følge af den forpligtelse, som denne har påtaget sig, [og ikke] i løbet af det regnskabsår, hvor tildelingen af optionen finder sted, og hvor prisen for optionen endeligt indgår, idet den risiko, som påhviler optionsudstederen, værdiansættes særskilt i forbindelse med bogføringen af en hensættelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italien) den 31. oktober 2016 — Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mod Palais Kaiserchron Srl

(Sag C-549/16)

(2017/C 030/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Sagsøgt: Palais Kaiserchron Srl

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 401 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at merværdiafgiften og registreringsafgiften [på lejeaftaler vedrørende investeringsgoder i overensstemmelse med artikel 40 og artikel 5, stk. 1, litra aa), i Takster, første del, i dekret fra republikkens præsident nr. 131 af 26.4.1986] kan opkræves kumulativt, eller således, at den sidstnævnte afgift har karakter af omsætningsafgift?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Centrale Raad van Beroep (Nederlandene) den 31. oktober 2016 — Klein Schiphorst mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

(Sag C-551/16)

(2017/C 030/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Klein Schiphorst

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering

Præjudicielle spørgsmål

1) Kan den beføjelse, der er tillagt i artikel 64, stk. 1, litra c), i forordning nr. 883/2004⁽¹⁾, henset til denne forordnings artikel 63 og 7, formålet med og indholdet af forordningen og personers og arbejdstagers frie bevægelighed forstås således, at en ansøgning om forlængelse af perioden for eksport af en ydelse ved arbejdsløshed i princippet afslås, med mindre forlængelsen af eksportperioden efter Uwv opfattelse på grundlag af sagens konkrete omstændigheder, herunder eksempelvis at der foreligger en konkret og beviselig udsigt til arbejde, ikke med rimelighed kan nægtes?

I benægtende fald:

2) Hvorledes skal medlemsstaterne da forstå den beføjelse, der er tillagt i artikel 64, stk. 1, litra c), i forordning nr. 883/2004?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin (Tyskland) den 3. november 2016 — Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Sag C-558/16)

(2017/C 030/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Den anden part: Sven Mahnkopf

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal arveretsforordningens⁽¹⁾ artikel 1, stk. 1, fortolkes således, at forordningens anvendelsesområde (»arv«) tillige omfatter bestemmelser i national ret, der som § 1371, stk. 1, i den tyske Bürgerliches Gesetzbuch (borgerlig lovbog, herefter »BGB«) regulerer formueretlige spørgsmål efter en ægtefælles død gennem forhøjelse af den anden ægtefælles legale arvelod?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, skal arveretsforordningens artikel 68, litra l), jf. artikel 67, stk. 1, da fortolkes således, at den overlevende ægtefælles arvelod, også for det tilfælde at denne for en brøkdels vedkommende skyldes en forhøjelse i henhold til en formueretlig bestemmelse som BGB's § 1371, stk. 1, i det hele kan registreres i det europæiske arvebevis?

Såfremt dette principielt må besvares benægtende, kan det imidlertid undtagelsesvist besvares bekræftende for så vidt angår faktiske omstændigheder, hvorunder
  - a) arvebeviset alene har til formål at gøre arvingernes rettigheder gældende i en bestemt, anden medlemsstat for så vidt angår arveladers derværende aktiver, og
  - b) arvesagens afgørelse (arveretsforordningens artikel 4 og 21) og — uanset hvilke lovvalgsregler der finder anvendelse — spørgsmål vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller skal vurderes efter samme nationale lovgivning.
- 3) Såfremt såvel spørgsmål 1 som spørgsmål 2 i det hele skal besvares benægtende, skal arveretsforordningens artikel 68, litra l), da fortolkes således, at den efterlevende ægtefælles arvelod, som forhøjet som følge af den formueretlige ordning, i det hele kan registreres i det europæiske arvebevis — men på grund af forhøjelsen kun til orientering?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012 af 4.7.2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis (EUT L 201, s. 107).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14. november 2016 — Grupo Norte Facility S.A.mod Angel Manuel Moreira Gómez

(Sag C-574/16)

(2017/C 030/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grupo Norte Facility S.A.

Sagsøgt: Angel Manuel Moreira Gómez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Med henblik på anvendelse af ækvivalensprincippet mellem midlertidigt ansatte og personer, der er i tidsbegrænset ansættelse, skal ophør af ansættelseskontrakten på grund af »objektive omstændigheder [circunstancias objetivas]« i henhold til ET's artikel 49, stk. 1, litra c), og ophør af »objektive grunde [causas objetivas]« i henhold til ET's artikel 52, da anses for at være »sammenlignelige situationer«, således at forskellen på godtgørelsen i det ene og det andet tilfælde udgør en ulige behandling af midlertidigt og tidsbegrænset ansatte, der er ulovlig i henhold til Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP?

- 2) Hvis dette er tilfældet, kan da de socialpolitiske formål, der lå til grund for indførelsen af en deltidskontrakt, ligeledes begrunde en forskelsbehandling i henhold til den nævnte rammeaftales § 4, stk. 1, når der udbetales en mindre gunstig godtgørelse i forbindelse med ophøret af et ansættelsesforhold, og det står arbejdsgiveren frit for at vælge, om deltidskontrakten skal være tidsbegrænset?
- 3) Såfremt det antages, at der ikke foreligger nogen rimelig begrundelse i henhold til § 4, stk. 1, skal direktiv 1999/70, med henblik på at sikre dette direktivs effektive virkning, da fortolkes således, at den ulige behandling af midlertidigt ansatte og fastansatte i henhold til den nævnte spanske lovgivning i forbindelse med en godtgørelse for kontraktens ophør udgør en forskelsbehandling, der er ulovlig i henhold til chartrets artikel 21, idet den er i strid med ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, der udgør en del af EU-rettens grundlæggende principper?

(¹) EFT L 175, s. 43.

Appel iværksat den 17. november 2016 af Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidligere Ranbaxy Laboratories Ltd og Ranbaxy (UK) Ltd, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidligere Ranbaxy Laboratories Ltd og Ranbaxy (UK) Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidligere Ranbaxy Laboratories Ltd og Ranbaxy (UK) Ltd (ved solicitors R. Vidal og A. Penny samt barrister B. Kennelly, QC)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-460/13 ophæves, for så vidt som den frifinder Europa-Kommissionen i det søgsmål, som appellanterne har anlagt med påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 i sag COMP/39226 — Lundbeck (citalopram), hvorved det blev fastslået, at der forelå en overtrædelse på grund af formålet af artikel 101, stk. 1, TEUF og artikel 53 EØS, for så vidt som den vedrører appellanterne.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 4, annulleres, for så vidt som den vedrører appellanterne.
- Afgørelsens artikel 2, stk. 4, annulleres, for så vidt som appellanterne herved pålægges bøder, eller subsidiært nedsættes bødeløbet.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre omkostninger og udgifter i forbindelse med denne sag, og der træffes bestemmelse om enhver anden foranstaltning, som Domstolen måtte finde passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten foretog en urigtig anvendelse af det kriterium til påvisning af en overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF »på grund af formålet«, der blev opstillet af Den Europæiske Unions Domstol (herefter »EU-Domstolen«) i *Cartes Bancaires* mod Kommissionen, C-67/13 P, ECLI:EU:C:2014:2204 (herefter »*Cartes Bancaires-dommen*«). Aftalen mellem appellanterne og H. Lundbeck A/S (herefter »Lundbeck«), der trådte i kraft den 16. juni 2002 (herefter »aftalen«), var ikke i kraft af selve sin karakter skadelig for konkurrencen. Dens formål var umiddelbart at bilægge en patenttvist mellem appellanterne og Lundbeck. En stillingtagen til, hvorvidt aftalen faktisk var skadelig for konkurrencen, krævede at Kommissionen undersøgte dens virkninger.

2. Retten foretog en åbenbar urigtig gengivelse af beviserne i sine sagsakter, da den fastslog, at der på tidspunktet for indgåelsen af aftalen forelå en materiel »potentiel konkurrence« mellem appellanterne og Lundbeck. Kommissionen var forpligtet til objektivt at påvise, at appellanterne havde en realistisk og konkret mulighed for at indtræde på markedet på en økonomisk rentabel måde. Bevismaterialet dokumenterede, at (a) en sådan indtræden forud for aftalens udløb ikke var en realistisk eller konkret mulighed, hverken objektivt eller i henseende til økonomisk rentabilitet, og at (b) appellanterne i de forhandlinger, der førte til aftalen, ikke havde noget incitament til at være sandfærdige med hensyn til deres villighed til at indtræde på markedet, og at de vildledte Lundbeck til at indvillige i både at levere sine egne produkter til appellanterne til en nedsat pris og til at foretage en betaling til appellanterne. Dette gjorde det faktisk muligt for appellanterne umiddelbart at indtræde på markedet, hvilket de åbenbart ikke ellers kunne have gjort. Retten undlod at tage hensyn til den afgørende forskel mellem appellanterne og de øvrige generiske fabrikanter, der indgik aftaler med Lundbeck, som består i, at appellanterne ikke havde nogen realistisk og konkret mulighed for at opnå en markedsføringsstilladelse inden for aftalens tidsramme.
3. Under alle omstændigheder burde appellanterne ikke være blevet pålagt nogen sanktion. På tidspunktet for indgåelsen af aftalen blev en sådan aftale ikke i henhold til Kommissionens retningslinjer anset for at udgøre en overtrædelse »på grund af formålet«. Der var tale om en ikke tidligere belyst situation, hvor Lundbeck umiddelbart var beskyttet imod konkurrence i form af sine patenter og lovgivningsmæssige barrierer, og hvor appellanterne faktisk forbedrede deres evne til at konkurrere med Lundbeck på det relevante marked ved at opnå leverancer af Lundbecks produkt til nedsat pris, som appellanterne kunne etikettere som deres egne. Ved den appellanterne pålagte sanktion blev der set bort fra, at der var tale om en overtrædelse, som ikke tidligere var blevet belyst, samt Kommissionens urimeligt lange sagsbehandlingstid: Der kunne let være givet appellanterne meddelelse om undersøgelsen mere end fem år forud for den faktiske meddelelse.

**Appel iværksat den 18. november 2016 af Generics (UK) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-469/13, Generics (UK) mod Kommissionen**

(Sag C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Generics (UK) Ltd (ved advocaat I. Vandenborre og Rechtsanwalt T. Goetz)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen ophæves, eller der træffes anden rimelig bestemmelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **Første anbringende.** Retten har ikke påvist, at de mindelige aftaler udgør overtrædelser »på grund af formålet« som omhandlet i Cartes Bancaires-dommen. Navnlig har Retten ikke redegjort for, hvorledes de mindelige aftaler i sig selv afslører en tilstrækkelig grad af skade for konkurrencen til, at det er ufornuddent at vurdere deres faktiske og potentielle virkninger. I stedet har Retten udtrykt tvivl og usikkerhed i forhold til kritiske punkter i analysen af de mindelige aftaler.
2. **Andet anbringende.** Det bevismateriale, der ligger til grund for Rettens konklusioner, opfylder ikke det krav om nøjagtigt, pålideligt, konsekvent og omfattende bevismateriale, som Domstolen har identificeret som nødvendigt for at løfte bevisbyrden i forhold til en overtrædelse »på grund af formålet«.
3. **Tredje anbringende.** Retten vender bevisbyrden, når den som betingelse for Generics (UK)'s forfægtelse af de mindelige aftalers lovlighed pålægger dette selskab et krav om at godtgøre, at en tvist bestemt ville være blevet en følge i tilfælde af en lancering med risiko, og at Generics (UK) bestemt ville have tabt tvisten.

4. **Fjerde anbringende.** Retten undlod at foretage en fuld efterprøvelse af Kommissionens afvisning af anvendeligheden af artikel 101, stk. 3, TEUF.
5. **Femte anbringende.** Retten begik en retlig fejl, idet den anvendte sin beføjelse til domstolskontrol ultra vires, da den fastslog en ny overtrædelse af artikel 101, stk. 1, TEUF, som ikke var angivet i afgørelsen, og ved at sætte sine egne konklusioner i stedet for Kommissionens.
6. **Sjette anbringende.** Retten identificerede ikke klare, præcise og konsekvente beviser til støtte for en afgørelse om, at Generics (UK) begik den påståede overtrædelse forsætligt eller uagtsomt, som krævet i henhold til artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82.

⁽¹⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-590/16)

(2017/C 030/29)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Flavia Tomat og Aikaterini Kyratsou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser, som omhandlet i artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF ⁽¹⁾, idet den har vedtaget og opretholdt en lovgivning, hvorefter olieprodukter kan gøres tilgængelige uden pålæggelse af punktafgift på selskabet Hellenic Duty Free Shops SA's tankstationer ved grænseovergangene i Kipoi ved floden Evros, Kakavia og Evzonoï, der alle er beliggende i områder, der grænser op til tredjelande — nærmere bestemt Tyrkiet, Albanien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Ifølge den begrundede udtalelse, som Kommissionen sendte til de græske myndigheder den 1. september 2014, har Grækenland, idet denne medlemsstat har tilladt, at olieprodukter gøres tilgængelige på selskabet Hellenic Duty Free Shops SA's tankstationer ved grænseovergangene i Kipoi ved floden Evros, Kakavia og Evzonoï uden pålæggelse af punktafgift, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2008/118 om den generelle ordning for punktafgifter, eftersom den ikke anser en sådan tilgængeliggørelse for at udgøre en faktisk overgang til forbrug. Direkte levering af brændstof til køretøjer på de nævnte tankstationer udgør en overgang til forbrug og skal pålægges punktafgift.
2. De tilfælde, hvor princippet om, at afgiften forfalder i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug finder sted, fraviges, er udtrykkeligt angivet af EU-lovgiver. Anvendelse af forenklede procedurer for eksport til et tredjeland på en situation, hvor punktafgiftspligtige olieprodukter gøres tilgængelige, er i strid med direktiv 2008/118, eftersom den ikke er omfattet af nogen af dets relevante bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT L 9 af 14.1.2009, s. 9.

Appel iværksat den 18. november 2016 af H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-472/13, H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd (ved barrister R. Subiotto, QC, og Rechtsanwalt T. Kuhn)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves helt eller delvist.
- Afgørelsen annulleres, for så vidt som den angår appellanterne, eller subsidiært ophæves de bøder, der i henhold til afgørelsen er blevet pålagt appellanterne, eller mere subsidiært nedsættes de bøder, der i henhold til afgørelsen er blevet pålagt appellanterne, betydeligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen for Retten.
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Domstolen træffer enhver anden foranstaltning, som den måtte finde passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har med deres første anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at opretholde Kommissionens konklusion om, at aftalerne havde til formål at begrænse konkurrencen. Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at en aftale har et konkurrencebegrænsende formål, selv hvis den falder inden for anvendelsesområdet for Lundbecks patenter. En sådan aftale kan ikke i kraft af selve sin karakter anses for skadelig for konkurrencen, eftersom den indeholder restriktioner svarende til dem, som patentindehaveren kunne have opnået gennem retsafgørelser truffet til håndhævelse af dennes patenter. Den blotte betaling kan ikke gøre en ellers lovlig og uproblematisk aftale — såsom en aftale om en mindelig løsning, der falder inden for et patents anvendelsesområde — til en konkurrencebegrænsning på grund af formålet. Følgelig skulle GUK-aftalen for Det Forenede Kongerige, som Retten fandt faldt inden for anvendelsesområdet for Lundbecks patenter, ikke være blevet anset for at have et konkurrencebegrænsende formål. Den samme konklusion gælder for de øvrige fem aftaler, idet Retten begik en retlig fejl ved at kvalificere dem som gående ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patenter.

Appellanterne har med deres andet anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at anvende det korrekte retlige kriterium til at vurdere, hvorvidt fem af de seks aftaler indeholdt restriktioner, der gik ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patenter. Retten burde have vurderet, hvorvidt der var en »samstemmende vilje« som omhandlet i artikel 101 TEUF mellem Lundbeck og hver enkelt af de generiske virksomheder om, at de(n) relevante aftale(r), med undtagelse af GUK-aftalen for Det Forenede Kongerige, pålagde restriktioner, der gik ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patenter. En anvendelse af dette kriterium leder til den uundgåelige retlige konklusion, at aftalerne faldt inden for genstanden for Lundbecks patenter.

Appellanterne har med deres tredje anbringende gjort gældende, at selv hvis Rettens retlige kvalificering, hvorefter fem eller færre af de seks aftaler faldt uden for anvendelsesområdet for Lundbecks patenter, var korrekt, begik Retten en retlig fejl, da den konkluderede, at de aftaler, der lå uden for anvendelsesområdet, havde et konkurrencebegrænsende formål. I deres økonomiske og retlige sammenhæng var aftalerne ikke i kraft af selve deres karakter skadelige for konkurrencen, og de er ikke sammenlignelige med aftaler om opdeling af markedet, og Retten begik en retlig fejl, idet den undlod at vurdere de kontrafaktiske forhold.

Appellanterne har med deres fjerde anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, foretog en åbenbart fejlagtig bedømmelse af beviserne og gav en selvmodsigende begrundelse, da den opretholdt Kommissionens konklusion om, at Lundbeck og de generiske virksomheder var reelle eller potentielle konkurrenter på tidspunktet for indgåelsen af aftalerne, uanset om de generiske virksomheders produkter krænkede Lundbecks patenter. For det første begik Retten en retlig fejl, idet den så bort fra forekomsten af retlige barrierer, nemlig Lundbecks patenter, som forhindrede de generiske virksomheders indtræden med patentkrænkende citalopram-produkter. For det andet er Rettens konklusion om, at Lundbeck betvivlede gyldigheden af sine patenter, behæftet med en retlig fejl, en åbenbart fejlagtig bedømmelse af beviserne og en selvmodsigende begrundelse. For det tredje begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at beviser, der daterede sig fra efter indgåelsen af aftalerne, men som stadig i mange tilfælde daterede sig fra før udløbet af aftalerne, ikke kunne være afgørende ved vurderingen af, hvorvidt de generiske virksomheder var potentielle konkurrenter til Lundbeck. Disse dokumenter inkluderer videnskabelige beviser for, at de generiske virksomheder eller deres producenter af den aktive lægemiddelbestanddel krænkede Lundbecks patenter, nationale retsafgørelser om udstedelse af foreløbige påbud eller andre former for foranstaltninger til fordel for Lundbeck imod citalopram-produkter baseret på den aktive lægemiddelbestanddel, som nogle af de generiske virksomheder anvendte, samt Den Europæiske Patentmyndighed (herefter »EPO«)s bekræftelse af gyldigheden af Lundbecks patent på krystallisering i henseende til alle relevante aspekter, hvis styrke Kommissionen anfægtede. Endelig begik Retten en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten ved at fastslå, at hver af de generiske virksomheder havde realistiske og konkrete muligheder for at indtræde på markedet, uden at foretage en korrekt vurdering af, hvorvidt de kunne gøre dette med ikke-patentkrænkende citalopram.

Appellanterne har med deres femte anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at opretholde Kommissionens pålæggelse af bøder over for Lundbeck. For det første begik Retten en retlig fejl ved at foretage en urigtig anvendelse af standarden for skyld. For det andet Retten begik en retlig fejl ved at opretholde Kommissionens konklusion om, at Lundbeck ikke kunne være uvidende om, at virksomhedens adfærd var konkurrencebegrænsende. For det tredje tilsidesatte Retten retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft ved at opretholde pålæggelsen af mere end en symbolsk bøde.

Appellanterne har med deres sjette anbringende subsidiært gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse ved opretholdelsen af Kommissionens beregning af de appellanterne pålagte bøder. Den værdi af afsætningen, som bøderne er baseret på, inkluderer Lundbecks afsætning i visse EØS-medlemsstater, i hvilke de generiske virksomheder reelt var udelukket fra at indtræde, fordi de først opnåede en markedsføringstilladelse efter udløbet af aftalerne, eller, med hensyn til Østrig, fordi Lundbecks citalopram-molekylepatent stadig var i kraft i en stor del af aftalernes løbetid. Ydermere skal der i denne sag anvendes en lavere sats for grovhed, navnlig eftersom aftalerne ikke er sammenlignelige med karteller, og deres faktiske geografiske anvendelsesområde var langt mere begrænset end deres bogstavelige geografiske anvendelsesområde.

Appel iværksat den 23. november 2016 af Viktor Fedorovych Yanukovych til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-346/14, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Viktor Fedorovych Yanukovych (ved T. Beazley QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Republikken Polen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-346/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4.
- Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres:
  - Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP⁽¹⁾ (»den anden ændringsafgørelse«)

- Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP⁽²⁾, og
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014⁽³⁾

for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning af påstandene.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Med **det første anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at opførelseskriteriet i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP, som ændret ved den anden ændringsafgørelse, er forenelig med målene med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Retten så bort fra, at den påstående uretmæssige tilegnelse af statsmidler i det mindste skal være genstand for en igangværende retsforfølgning eller andre retslige skridt i det pågældende land under omstændigheder, hvor der, som i den foreliggende sag, er pålidelig dokumentation for, at det pågældende land ikke sammenhængende og tilstrækkeligt har vist at kunne overholde de grundlæggende principper for menneskerettigheder eller retsstatsprincippet.
2. Med **det andet anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, (1) da den ikke konkluderede, at der var pålidelig dokumentation for, at Ukraine ikke sammenhængende og tilstrækkeligt overholder menneskerettighederne eller retsstatsprincippet, og (2) da den beskrev visse ukrainske myndigheder, hvis dokumentation Rådet for Den Europæiske Union var afhængig af, som værende en »høj retslig myndighed«. Endvidere begik Retten en fejl ved ikke at angive nogen begrundelse for sine synspunkter vedrørende (1) og (2).
3. Med **det tredje anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl (1) da den fastslog, at opførelsen af appellants navn på listen på grundlag af en skrivelse af 10. oktober 2014 fra de ukrainske myndigheder, er i overensstemmelse med opførelseskriteriet, og (2) da den fastlog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til opførelsen af appellanten på listen.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29.1.2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5.3.2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5.3.2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 1).

Appel iværksat den 23. november 2016 af Oleksandr Viktorovych Yanukovych til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-348/14, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (ved T. Beazley QC)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-348/14 ophæves i det omfang, der fremgår af appelskriftet, navnlig domskonklusionens punkt 2 og 4.

- Appellanten gives medhold i sine påstande for Retten i det omfang, der fremgår nedenfor, navnlig annulleres:
  - Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP ⁽¹⁾ («den anden ændringsafgørelse»)
  - Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP ⁽²⁾, og
  - Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 ⁽³⁾

for så vidt som disse foranstaltninger vedrører appellanten.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i forbindelse med annullationspåstanden i anmodningen om tilpasning af påstandene.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Med **det første anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at opførelseskriteriet i artikel 1, stk. 1, i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP, som ændret ved den anden ændringsafgørelse, er forenelig med målene med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Retten så bort fra, at den påståede uretmæssige tilegnelse af statsmidler i det mindste skal være genstand for en igangværende retsforfølgning eller andre retslige skridt i det pågældende land under omstændigheder, hvor der, som i den foreliggende sag, er pålidelig dokumentation for, at det pågældende land ikke sammenhængende og tilstrækkeligt har vist at kunne overholde de grundlæggende principper for menneskerettigheder eller retsstatsprincippet.
2. Med **det andet anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl, (1) da den ikke konkluderede, at der var pålidelig dokumentation for, at Ukraine ikke sammenhængende og tilstrækkeligt overholder menneskerettighederne eller retsstatsprincippet, og (2) da den beskrev visse ukrainske myndigheder, hvis dokumentation Rådet for Den Europæiske Union var afhængig af, som værende en »høj retslig myndighed«. Endvidere begik Retten en fejl ved ikke at angive nogen begrundelse for sine synspunkter vedrørende (1) og (2).
3. Med **det tredje anbringende** gøres det gældende, at Retten begik en retlig fejl (1) da den fastslog, at opførelsen af appellants navn på listen på grundlag af en skrivelse af 30. december 2014 fra de ukrainske myndigheder, er i overensstemmelse med opførelseskriteriet, og (2) da den fastslog, at Rådet ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til opførelsen af appellanten på listen.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29.1.2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 24, s. 16).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5.3.2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 25).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5.3.2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 1).

Appel iværksat den 24. november 2016 af National Iranian Tanker Company til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. september 2016 i sag T-207/15, National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: National Iranian Tanker Company (ved T. De la Mare QC, M. Lester QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors S. Ashley og C. Murphy)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 14. september 2016 i National Iranian Tanker Company mod Rådet for Den Europæiske Union (sag T-207/15) ophæves.
- Der træffes afgørelse i sagen, herunder navnlig:
  - Rådets afgørelse (FUSP) 2015/236 af 12. februar 2015 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/230 af 12. februar 2015 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
  - Subsidiært fastslås det, at (a) Artikel 20, stk. 1, litra c), i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ⁽³⁾ (som ændret) og (b) artikel 23, stk. 2, litra d), i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ⁽⁴⁾ (som ændret) er uanvendelige på grund af ulovlighed, i det omfang de finder anvendelse over for appellanten.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger i nærværende sag og omkostningerne afholdt i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at Rådets afgørelse (FUSP) 2015/236 af 12. februar 2015 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/230 af 12. februar 2015 ikke tilsidesatte princippet om res judicata, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om retskraft eller retten til effektive retsmidler i henhold til EU-chartrets artikel 47.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at kriteriet for udpegelse var opfyldt vedrørende appellanten.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at indgrebet i appellants grundlæggende rettigheder var forholdsmæssigt.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten begik en fejl ved at forkaste appellants subsidiaire argument om, at en vid fortolkning af udpegelseskriteriet ville gøre det uforholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/236 af 12.2.2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 39, s. 18).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/230 af 12.2.2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 39, s. 3).

⁽³⁾ 2010/413/FUSP: Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Arrow Group ApS og Arrow Generics Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-467/13, Arrow Group ApS og Arrow Generics Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Arrow Group ApS og Arrow Generics Ltd (ved solicitors C. Firth, S. Kon og C. Humpe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 8. september 2016 i sag T-467/13 ophæves, og/eller artikel 1, 2 og 3 i Kommissionens afgørelse C(2013) 3803 final af 19. juni 2013 i sag AT.39226-Lundbeck annulleres, for så vidt som de vedrører Arrow, eller
- mere subsidiært ophæves Rettens dom af 8. september 2016 i sag T-467/13, og sagen hjemvises til Retten, eller
- mest subsidiært ophæves Rettens dom af 8. september 2016 i sag T-467/13, for så vidt som dommen opretholdt den bøde, der blev pålagt Arrow i henhold til artikel 2 i Kommissionens afgørelse C(2013) 3803 final i forhold til UK-aftalen og den danske aftale, eller størrelsen af denne bøde nedsættes, og
- Kommissionen tilpligtes at betale Arrows omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten foretog en urigtig anvendelse af det relevante kriterium for potentiel konkurrence:

1. Første anbringende: Retten pålagde Arrow bevisbyrden og fritog Kommissionen for dens forpligtelse til at påvise forekomsten af en potentiel konkurrence.
2. Andet anbringende: Retten begik en fejl ved ud fra en række hypoteser at udlede, at der bestod en potentiel konkurrence, hvilket var i modstrid med princippet om, at potentiel konkurrence kræver, at der foreligger en realistisk og konkret mulighed for en indtræden.
3. Tredje anbringende: Retten tillagde Lundbecks hensigt for stor vægt og fejlvurderede den bevismæssige betydning af faktiske omstændigheder, der indtraf efter, at aftalerne var underskrevet.
4. Fjerde anbringende: Retten tog ikke hensyn til relevansen og indvirkningen af den af den engelske domstol afsagte Paroxetine-dom.
5. Femte anbringende: Ud fra det forhold, at Arrow havde taget skridt til at forberede en indtræden på markedet, udledte Retten med urette, at der bestod en potentiel konkurrence.
6. Sjette anbringende: Retten begik en fejl ved at anvende en formodning om foreløbig ugyldighed og ikke-krænkelse på Lundbecks patenter.

Andet appelanbringende: Retten begik en fejl ved at fastslå, at de mindelige patentaftaler havde til formål at begrænse konkurrencen:

1. Første anbringende: Retten så bort fra det forhold, at en aftale, der »blot er i stand til« at begrænse konkurrencen, ikke er en overtrædelse på grund af formålet.
2. Andet anbringende: Retten foretog en fejlagtig kategorisering af aftalerne som værende i det væsentlige aftaler om udelukkelse fra markedet.
3. Tredje anbringende: Retten konkluderede med urette, at Kommissionen kunne påvise aftalernes konkurrencebegrænsende formål uden at behøve at tage hensyn til den situation, der ville have gjort sig gældende i aftalernes fravær.

Tredje appelanbringende: Retten begik en fejl ved at acceptere Kommissionens konklusioner om, at Arrow handlede forsætligt eller uagtsomt, da dette selskab begik den påståede overtrædelse, og der burde ikke være blevet pålagt nogen bøde.

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-111/14, Unitec Bio mod Rådet

(Sag C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Unitec Bio SA, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-111/14, Unitec Bio SA mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante argentinske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet, til at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Argentina som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tog hensyn til, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' første anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) («grundforordningen»).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-139/14, Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet

(Sag C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante indonesiske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Indonesien som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgerne i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tiltrådte, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgerne i første instans' sytten anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgerne i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) («grundforordningen»).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet

(Sag C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: PT Pelita Agung Agrindustri, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante indonesiske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Indonesien som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tiltrådte, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' andet anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) («grundforordningen»).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mod Rådet

(Sag C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: PT Ciliandra Perkasa, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-120/14, PT Ciliandra Perkasa mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante indonesiske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Indonesien som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tiltrådte, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' tredje anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) (»grundforordningen«).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-80/14, PT Musim Mas mod Rådet

(Sag C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-180/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante indonesiske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Indonesien som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tiltrådte, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' andet anbringendes andet led, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) («grundforordningen»).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sagerne T-112/14 — T-116/14 og T-119/14, Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet

(Sag C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Retten dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sagerne T-112/14 — T-116/14 og T-119/14, Molinos Río de la Plata SA m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Unionen, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålene anlagt i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante argentinske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Argentina som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgerne i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten tog hensyn til, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgerne i første instans' første anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgerne i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) (*grundforordningen*).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-117/14, Cargill mod Rådet

(Sag C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Cargill SACI, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-117/14, Cargill SACI mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser til at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante argentinske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Argentina som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten har taget hensyn til, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' første anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) («grundforordningen»).

Appel iværksat den 24. november 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-118/14, LDC Argentina mod Rådet

(Sag C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: LDC Argentina SA, Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. september 2016, som blev meddelt Rådet den 16. september 2016, i sag T-118/14, LDC Argentina SA m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt af sagsøgeren i første instans med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betales sagens omkostninger i såvel første instans som under appellen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appellen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. **For det første** anvendte Retten et urigtigt retligt kriterium, da den vurderede, om Rådet havde beviser for at fastslå, at de nationale priser på råmaterialer, som fremgik af de undersøgte, relevante argentinske eksportører, blev tilstrækkeligt fordrejet til, at det kunne begrundes at se bort fra dem og benytte den i grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit, fastsatte metode. Herved pålagde Retten institutionen en bevisbyrde, der var for streng.
2. **For det andet** er Rettens konstatering af, at de af institutionerne fremførte beviser ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at der forelå en mærkbar fordrejning af priserne på de vigtigste råmaterialer i Argentina som følge af DEA-ordningen, utilstrækkeligt begrundet.
3. **For det tredje** er den appellerede doms konklusion, hvorved antidumpingtolden blev annulleret, for så vidt som den vedrørte sagsøgeren i første instans, uforholdsmæssig i forhold til den eneste annullationsgrund, som Retten har taget hensyn til, og giver den fastslåede ulovlighed unødvendige virkninger.
4. Rådet vil godtgøre, at den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl, som påvirker dens gyldighed. Derudover har Rådet gjort gældende, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sagsøgeren i første instans' første anbringende, er tilstrækkeligt godtgjort til, at Domstolen kan træffe endelig afgørelse om denne påstand og frifinde Rådet.
5. Det er derfor Rådets opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, og at det skal frifindes for påstanden om annullation af den omtvistede forordning, nedlagt af sagsøgeren i første instans.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51) (»grundforordningen«).

Appel iværksat den 25. november 2016 af Xellia Pharmaceuticals ApS og Alpharma, LLC, tidligere Zoetis Products LLC, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS og Alpharma mod Europa-Kommissionen

(Sag C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Xellia Pharmaceuticals ApS og Alpharma, LLC, tidligere Zoetis Products LLC (ved solicitor D.W. Hull)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist.
- Afgørelsen annulleres helt eller delvist.
- Bøden ophæves eller nedsættes væsentligt.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag såvel som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremsat ni appelanbringender, der er støttet på retlige fejl begået af Retten.

- 1) Retten anvendte en forkert retlig standard til at bedømme, hvorvidt Alpharma var en potentiel konkurrent i den sammenhæng, hvor dets produkter krænkede Lundbecks patenter. Da der ikke forelå beviser, der godtgjorde, at Lundbecks patenter var svage, må patenterne formodes at være gyldige, og en indtræden med et patentkrænkende produkt at være ulovlig.
- 2) Til trods for, at Retten anerkendte, at Alpharma først kort før den mindelige løsning erfarede, at Lundbecks patent ville blive tildelt, og at dets produkter krænkede Lundbecks patenter, undlod den at vurdere, hvorvidt Kommissionen havde bevist, at en indtræden af Alpharma forblev en økonomisk rentabel strategi i lyset af disse yderligere barrierer for en indtræden. I stedet støttede Retten sig på bevismateriale, der ikke var angivet i afgørelsen, og pålagde ukorrekt appellanterne bevisbyrden i forhold til at afkræfte Kommissionens udsagn om, at Alpharma var en potentiel konkurrent.
- 3) Retten anvendte en forkert retlig standard til at vurdere, hvorvidt den mindelige aftale udgjorde en konkurrencebegrænsning »på grund af formålet«, idet den undlod at bedømme, hvorvidt Kommissionen havde godtgjort, at den mindelige aftale med en tilstrækkelig sandsynlighed ville have negative virkninger, og undlod at tage hensyn til den omstændighed, at Kommissionen ikke havde nogen forudgående erfaring med denne type af mindelig løsning på patentområdet.
- 4) Retten undlod at vurdere, hvorvidt Kommissionen havde bevist sit udsagn om, at begrænsningen i den mindelige aftale gik ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patenter.
- 5) Retten anvendte en forkert retlig standard ved vurderingen af, hvorvidt varigheden af Kommissionens undersøgelse var urimeligt lang og tilsidesatte appellanternes ret til forsvar.
- 6) Retten begik en fejl, da den opretholdt Kommissionens beslutning om at rette afgørelsen til Zoetis (nu Alpharma LLC), men ikke til Merck Generics Holding GmbH, til trods for, at Kommissionen ikke i afgørelsen gav noget grundlag for at sondre mellem disse to selskabers situationer.

- 7) Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at retstilstanden på tidspunktet for indgåelsen af den mindelige aftale var tilstrækkeligt klar til, at appellanterne utvetydigt kunne konstatere, hvad deres rettigheder og forpligtelser var, og handle derefter.
- 8) Retten begik en fejl, da den opretholdt afgørelsen til trods for Kommissionens klare undladelse af ved fastsættelsen af bøden at tage hensyn til den påståede overtrædelses grovhed, som krævet i henhold til artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾.
- 9) Retten anvendte en forkert retlig standard ved fastlæggelsen af det relevante år for beregningen af loftet på 10 % for niveauet for den bøde, der blev pålagt A.L. Industrier.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Appel iværksat den 28. november 2016 af Merck KGaA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 8. september 2016 i sag T-470/13, Merck KGaA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Merck KGaA (ved Rechtsanwalt B. Bär-Bouyssière, solicitor S. Smith, barrister R. Kreisberger og advocate D. Mackersie)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Generics (UK) Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Domskonklusionens punkt 1 ophæves.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, artikel 3 og artikel 4 annulleres, for så vidt som disse er rettet til Merck.
- Subsidiært ophæves eller nedsættes den Merck pålagte sanktion.
- Domskonklusionens punkt 2 ophæves, og Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale Mercks omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans og denne appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten har med sit første appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at de mindelige patentaftaler der blev indgået mellem Generics (UK) (herefter »GUK») og Lundbeck, havde et konkurrencebegrænsende formål som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF:
  - i. Appellanten har med sit første underanbringende anført, at Retten misforstod den gældende retlige standard og den korrekte fremgangsmåde til afgørelse af, hvorvidt de mindelige patentaftaler kunne karakteriseres som restriktioner på grund af formålet, navnlig i lyset af de retlige principper, der blev stadfæstet i sag C-67/13 P, Cartes Bancaires.
  - ii. Appellanten har med sit andet underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at undlade at analysere, hvorvidt de mindelige patentaftalers ordlyd afslørede en tilstrækkelig grad af skade.
  - iii. Appellanten har med sit tredje underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at de mindelige patentaftaler afslørede en tilstrækkelig grad af skade, eftersom de svarede til aftaler om udelukkelse fra markedet.
  - iv. Appellanten har med sit fjerde underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at de mindelige patentaftaler afslørede en tilstrækkelig grad af skade ved at undgå en tvist, hvis udfald var usikkert.

- v. Appellanten har med sit femte underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at anse betalingen til GUK i medfør af de mindelige patentaftaler for et af hovedelementerne i en restriktion på grund af formålet.
  - vi. Appellanten har med sit sjette underanbringende anført, at Retten for at støtte sin konklusion om, at der forelå en restriktion på grund af formålet, begik en fejl ved at henholde sig til faktuelle betragtninger, der gik ud over de mindelige patentaftalers ordlyd.
  - vii. Appellanten har med sit syvende underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at den mindelige patentaftale vedrørende EØS gik ud over anvendelsesområdet for Lundbecks patenter.
2. Appellanten har med sit andet appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at konkludere, at GUK og Lundbeck på tidspunktet for indgåelsen af de mindelige patentaftaler var potentielle konkurrenter:
- viii. Appellanten har med sit ottende underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at undlade at tage stilling til, hvorvidt de af Kommissionen anførte otte adgange til markedet var økonomisk rentable eller praktisk mulige for GUK inden for en tilstrækkeligt kort tidsramme.
  - ix. Appellanten har med sit niende underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at vende bevisbyrden i forhold til den potentielle konkurrence.
  - x. Appellanten har med sit tiende underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at det forhold, at parterne havde indgået de mindelige patentaftaler, var relevant for vurderingen af den potentielle konkurrence.
  - xi. Appellanten har med sit ellefte underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved ikke at anerkende, at vurderingen af den potentielle konkurrence ikke var velegnet til at blive taget i betragtning i forbindelse med en »på grund af formålet«-vurdering.
3. Appellanten har med sit tredje appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at opretholde den bøde, som Kommissionen havde pålagt appellanten:
- xii. Appellanten har med sit tolvte underanbringende anført, at Retten begik en fejl ved at fastslå, at Kommissionen havde beføjelse til at pålægge appellanten en bøde, eller subsidiært til at pålægge en bøde, der var mere end symbolsk.
-

RETTE

Rettens dom af 13. december 2016 — Mohammed Al-Ghabra mod Europa-Kommissionen

(Sag T-248/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — forordning (EF) nr. 881/2002 — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer tilhørende en person, der er opført på en liste opstillet af et organ under De Forenede Nationer — opførelse af denne persons navn på listen i bilag I til forordning nr. 881/2002 — annullationssøgsmål — rimelig frist — pligt til at kontrollere og begrunde, at de påberåbte grunde er velbegrundede — domstolsprøvelse)

(2017/C 030/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger(e): Mohammed Al-Ghabra (London, Forenede Kongerige) (ved barrister E. Grieves og solicitor J. Carey)

Sagsøgt(e): Europa-Kommissionen (ved først ved M. Konstantinidis, T. Scharf og F. Erlbacher, derefter ved M. Konstantinidis og F. Erlbacher, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige (først ved S. Behzadi-Spencer og V. Kaye, derefter ved V. Kaye, derefter ved S. Brandon, og endelig ved C. Crane, som befuldmægtigede, bistået af T. Eicke, QC) og Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og E. Finnegan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af dels Kommissionens forordning (EF) nr. 14/2007 af 10. januar 2007 om 74. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 (EUT 2007, L 6, s. 6), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels Kommissionens afgørelse Ares (2013) 188023 af 6. marts 2013, som bekræfter, at sagsøgerens navn bevarer på listen over personer og enheder, som er omfattet af bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan (EFT 2002, L 139, s. 9)

Konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt som den vedrører annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 14/2007 af 10. januar 2007 om 74. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001, for så vidt som den vedrører Mohammed Al-Ghabra.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Mohammed Al-Ghabra bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 4) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Rettens dom af 13. december 2016 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen(Sag T-764/14) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — teknisk bistand, udvikling og gennemførelse af et system for toldmæssig forsendelse for ASEAN (ACTS) — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — udvælgelseskriterier — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — ligebehandling — gennemsigtighed)

(2017/C 030/46)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne M. Sfyri og I. Ampazis, derefter ved M. Sfyri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved S. Bartelt og A. Marcoulli, som befuldmægtigede og derefter ved S. Bartelt og M. Konstantidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. september 2014 om afvisning af sagsøgerens bud afgivet som led i det begrænsede udbud, EuropeAid/135040/C/SER/MULTI, om udvikling af et automatiseret pilotsystem til forvaltning af toldmæssig forsendelse for ASEAN (ASEAN Customs Transit System) og om tildeling af denne kontrakt til en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Rettens dom af 13. december 2016 — Printeos m.fl. mod Kommissionen(Sag T-95/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for standard-katalogkonvolutter og specialtrykte konvolutter — afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF — samordning af salgspriser og fordeling af kunder — forligsprocedure — bøder — grundbeløb — ekstraordinær tilpasning — loft på 10 % af den samlede omsætning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelsespligt — ligebehandling)

(2017/C 030/47)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien) Tompla Sobre Expres, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Sverige), Tompla France SARL (Fleury Mérogis, Frankrig) og Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Tyskland) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martinez-Lage Sobredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 9295 final af 10. december 2014 vedrørende en procedure efter artikel 101 [TEUF] og artikel 53 i EØS-aftalen (AT.39780 — Konvolutter), og subsidiær påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt.

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra e), i Kommissionens afgørelse C(2014) 9295 final af 10. december 2014 om en procedure efter [artikel 101 TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39780 — Konvolutter) annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Rettens dom af 14. december 2016 — PAL-Bullermann mod EUIPO — Symaga (PAL)

(Sag T-397/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket PAL — erklæring om delvis fortabelse — reelt brug af mærket — artikel 15, stk. 1, litra a), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — form, der afviger fra det registrerede varemærke — regel 22, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 030/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe Markhausen, Tyskland) (ved advokat J. Eberhardt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spanien) (ved advokat A. Tari Lázaro)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. maj 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1626/2014-1) vedrørende en fortabelsessag mellem PAL-Bullermann og Symaga.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) PAL-Bullermann GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 13. december 2016 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (Café del Sol)(Sag T-548/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Café del Sol — det ældre nationale figurmærke Café del Sol — manglende fremlæggelse af beviser på sagsbehandlingsproget i indsigelsessagen — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — ret til forsvar)

(2017/C 030/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J.L. de Castro Hermida)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juli 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2755/2014–5) vedrørende en indsigelsessag mellem M. Guiral Broto og Gastro & Soul.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2755/2014–5) vedrørende en indsigelsessag mellem Ramón Guiral Broto og Gastro & Soul GmbH annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO og Guiral Broto bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 13. december 2016 — Guiral Broto mod EUIPO — Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)(Sag T-549/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket CAFE DEL SOL — det ældre nationale figurmærke Café del Sol — manglende fremlæggelse af beviser på sagsbehandlingsproget i indsigelsessagen — artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 2868/95 — ret til forsvar)

(2017/C 030/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien) (ved advokat J.L. de Castro Hermida)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juli 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1888/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Guiral Broto og Gastro & Soul.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 16. juli 2015 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1888/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Ramón Guiral Broto og Gastro & Soul GmbH annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO og Guiral Broto afholder hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Retten dom af 13. december 2016 — Puro Italian Style mod EUIPO (smartline)

(Sag T-744/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket smartline — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 030/51)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Puro Italian Style SpA (Modène, Italien) (ved advokat F. Terrano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. oktober 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2258/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet smartline som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Puro Italian Style SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Retten dom af 14. december 2016 — Scorpio Poland mod EUIPO — Eckes Granini Group (YO!)

(Sag T-745/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket YO! — det ældre nationale ordmærke YO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 030/52)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Scorpio Poland, tidligere FH Scorpio (Łódź, Polen) (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko og E. Śliwińska, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Tyskland) (ved advokat W. Berlit)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. oktober 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1546/2014-2) vedrørende en mellem Eckes-Granini Group og FH Scorpio.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Scorpio Poland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Rettens dom af 13. december 2016 — Sovena Portugal — Consumer Goods mod EUIPO — Mueloliva (FONTOLIVA)

(Sag T-24/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket FONTOLIVA — det ældre, nationale ordmærke FUENOLIVA — relativ registreringshindring — gyldigheden af registreringen af det ældre varemærke — fremlæggelse af nye faktiske omstændigheder og beviser for Retten — reel brug af det ældre varemærke — beføjelse til at omgøre — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 65 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 030/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sovena Portugal — Consumer Goods, SA (Algés, Portugal) (ved advokat D. Martins Pereira)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Mueloliva, SL (Córdoba, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 4. november 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1813/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Mueloliva og Sovena Portugal — Consumer Goods.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 4. november 2015 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1813/2014-2), annulleres.
- 2) Den indsigelse, der er blevet rejst af Mueloliva, SL, mod den internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, for ordmærket FONTOLIVA, som Sovena Portugal — Consumer Goods SA har ansøgt om, forkastes.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Sovena Portugal — Consumer Goods har afholdt i forbindelse med sagen for Retten.

- 5) EUIPO og Mueloliva bærer hver halvdelen af de nødvendige omkostninger, som Sovena Portugal — Consumer Goods har afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Retten dom af 13. decembre 2016 — Apax Partnersmod EUIPO — Apax Partners Midmarket (APAX)

(Sag T-58/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket APAX — det ældre internationale ordmærke APAX — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 030/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apax Partners LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors D. Rose, J. Warner og J. Curry)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral og I. Moiescu, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Apax Partners Midmarket (Paris, Frankrig) (ved advokat C. Moyou Joly)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1441/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Apax Partners Midmarket og Apax Partners

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) APAX Partners LLP bærer sine egne omkostninger og betaler de af APAX Partners Midmarket afholdte omkostninger, herunder nødvendige omkostninger afholdt af APAX Partners Midmarket i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret ved EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Retten dom af 14. decembre 2016 — Grid applications mod EUIPO (APlan)

(Sag T-154/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket APlan — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 030/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Grid applications GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat M. Meyenburg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. februar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1819/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet APlan som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Grid applications GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Sag anlagt den 18. november 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mod SRB

(Sag T-809/16)

(2017/C 030/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokat G. Eisenberger)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Decision fra Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/06 af 15. april 2016 (»Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)«) og Decision fra Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/13 af 20. maj 2016 (»Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)«) annulleres, idet det mindste i det omfang disse Decisions vedrører sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- Første anbringende om, at der foreligger en åbenbar tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af en manglende (fuldstændig) bekendtgørelse af de anfægtede afgørelser.
- Andet anbringende om, at der foreligger en åbenbar tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af en manglende begrundelse for de anfægtede afgørelser.

Sag anlagt den 18. november 2016 — Di Bernardo mod Kommissionen

(Sag T-811/16)

(2017/C 030/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Danilo Di Bernardo (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 10. august 2016, hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AST-SC/03/15 udelukkede sagsøgeren fra den nævnte udvælgelsesprøve, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende er, at udvælgelseskomitéen anlagde forskellige åbenlyst urigtige skøn i forbindelse med bedømmelsen af sagsøgerens erhvervs erfaring.
2. Andet anbringende, som fremsættes subsidiært, er, at den anfægtede afgørelse er mangelfuldt begrundet og at sagsøgeren ikke er blevet gjort bekendt med de udvælgelseskriterier, der er fastlagt af udvælgelseskomitéen.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Abes mod Kommissionen

(Sag T-813/16)

(2017/C 030/58)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Abes — companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugal) (ved advokat N. Mimoso Ruiz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Det anerkendes, at annulationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling i overensstemmelse med artikel 263 TEUF og i henhold til artikel 264 TEUF.
- Afgørelse C(2016) 5054 af 9. august 2016 annulleres i overensstemmelse med artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at den i klagen beskrevne foranstaltning ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- Afgørelse C(2016) 5054 af 9. august 2016 annulleres i overensstemmelse med artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at, selv om den i klagen beskrevne foranstaltning udgør statsstøtte, er den forenelig med det indre marked som omhandlet artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen er behæftet med en begrundelsesmangel, eftersom det heri fastslås, at, selv om foranstaltningen udgør støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, er den forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, uden at denne konklusion begrundes.

2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren er af den opfattelse, at afgørelsen er behæftet med en et urigtigt skøn for så vidt angår støtteforanstaltningens påvirkning af konkurrencen og af samhandlen mellem medlemsstaterne, for så vidt som grundene til, at Kommissionen fastslog, at den pågældende støtteforanstaltnings påvirkning af samhandlen mellem medlemsstaterne blot er hypotetisk eller angivelig, og at den, såfremt den foreligger, kun er marginal, ikke er understøttede og i praksis svarer til et meget stort antal detaljerede, analoge statsstøtteforanstaltninger ikke alene i Tomar-regionen, men i hele landet med den hermed uløseligt forbundne virkning, at den afskrækker nationale investeringer og investeringer fra andre medlemsstater.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen i) ikke med den nødvendige omhu og objektivt undersøgte, om den omhandlede støtte kunne påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne, ii) ikke tog hensyn til, at der ikke forelå en nedre grænse eller en minimumsprocentdel for, hvornår det som udgangspunkt kan antages, at samhandlen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes, iii) ikke tog hensyn til, at en undergravning af samhandlen mellem medlemsstaterne ikke afhænger af, om de leverede ydelser er lokale eller regionale, eller af omfanget af den pågældende virksomhed, iv) ikke i tilstrækkelig grad understregede, at når en af staten ydet støtte styrker en virksomheds stilling i forhold til andre konkurrerende virksomheder, skal det antages, at de virksomheder, som er i konkurrence med den begunstigede virksomhed, er underlagt mindre gunstige vilkår med hensyn til at finansiere nye investeringer i denne stat.

Sag anlagt den 22. november 2016 — Netflix International og Netflix mod Kommissionen

(Sag T-818/16)

(2017/C 030/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Netflix International BV (Amsterdam, Nederlandene) og Netflix, Inc. (Los Gatos, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik og S. van Velze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 1. september 2016, hvorved en ændring af den tyske lov om foranstaltninger til fremme af tysk film i sin syvende udgave erklæres forenelig med det indre marked⁽¹⁾, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester⁽²⁾.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 13, stk. 1, i direktivet om audiovisuelle medietjenester, idet den fandt, at den tyske foranstaltning er forenelig med denne artikel som fortolket i lyset af den foreslåede ændring til direktivet om audiovisuelle medietjenester.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i direktivet om audiovisuelle medietjenester, idet den fandt, at den tyske foranstaltning ikke er i strid med oprindelseslandsprincippet.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 110 TEUF.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 110 TEUF, idet den fandt, at den tyske foranstaltning ikke forskelsbehandler distributører af audiovisuelle on demand-medietjenester (»video on demand-distributører«), som har hjemsted uden for Tyskland, men som henvender sig til en tysk kundekreds.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 56 TEUF.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 56 TEUF, idet den ikke vurderede, om den tyske foranstaltning er i strid med den fri udveksling af tjenesteydelser, hvilket den er.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 49 TEUF.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 49 TEUF, idet den ikke vurderede, om den tyske foranstaltning er i strid med etableringsfriheden, hvilket den er.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF.
  - Kommissionen tilsidesatte artikel 107 TEUF, idet den fandt, at den tyske foranstaltning er en type statsstøtte, der kan begrundes af et kulturelt formål, og er forenelig med det indre marked.
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
  - Kommissionen tilsidesatte væsentlige formforskrifter, idet den ikke opfyldte begrundelskravene fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF og kravene til god forvaltning fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»).

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2042 af 1.9.2016 om Tysklands påtænkte støtteordning SA.38418 — 2014/C (ex 2014/N) for filmproduktion og -distribution (meddelt under nummer C(2016) 5551) (EUT 2016, L 314, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10.3.2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) (EUT 2010, L 95, s. 1).

Sag anlagt den 25. november 2016 — Celio International mod Kommissionen

(Sag T-832/16)

(2017/C 030/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Celio International SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne H. Gilliams og J. Bocken)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Kongeriget Belgien, annulleres ⁽¹⁾.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2-4.
- Under alle omstændigheder annulleres afgørelsens artikel 2-4, for så vidt som disse artikler (a) anordner tilbagesøgning fra andre enheder end de enheder, der har fået udstedt en »forhåndsafgørelse om skattefritagelse for overskydende fortjeneste« som fastsat i afgørelsen, og (b) anordner tilbagesøgning af et beløb, der svarer til modtagerens skattebesparelse, uden at Belgien har kunnet tage hensyn til andre skattemyndigheders faktiske opjustering.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, overskridelse af beføjelser og manglende angivelse af en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som det i afgørelsen fastslås, at der foreligger en støtteordning.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og af begrundelsespligten samt en åbenbart urigtig vurdering, for så vidt som afgørelsen kvalificerer den angivelige støtteordning som en selektiv fordel.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og af begrundelsespligten samt en åbenbart urigtig vurdering, for så vidt som afgørelsen fastslår, at den angivelige ordning indebærer en fordel.
4. Fjerde anbringende, som er fremsat subsidiært, om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, af den berettigede forventning og af proportionalitetsprincippet, samt om en åbenbart urigtig vurdering, overskridelse af beføjelser og manglende angivelse af en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som afgørelsen tilpligter Belgien at tilbagesøge støtten.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1699 af 11.1.2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Kongeriget Belgien (meddelt under nummer C(2015) 9837) (EUT 2016, L 260, s. 61).

Sag anlagt den 28. november 2016 — Louvers Belgium mod Kommissionen

(Sag T-835/16)

(2017/C 030/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgien) (ved advokat V. Lejeune)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den af Europa-Kommissionen truffene afgørelse af 19. september 2016 om ikke at vælge sagsøgerens bud og om tildeling af kontrakt nr. OIB.02/PO/2016/012/703 til sammenslutningen RIDEAUPRESS ITLINE annulleres.
- Der gives sagsøgeren medhold i erstatningspåstanden. Følgelig tilpligtes Kommissionen at betale sagsøgeren hovedstolen på 387 500 EUR i erstatning for det lide tab som følge af tabet af kontrakten med tillæg af mora- og procesrenter efter den lovbestemte sats, indtil der sker fuld betaling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af sagsøgerens ret til god forvaltning og af gennemsigtighedsprincippet, for så vidt som Kommissionen til trods for sagsøgerens gentagne anmodninger ikke oplyste sagsøgeren om den særlige tekniske karakter af den valgte tilbudsgivers produkter eller om resultaterne af analyserapporten vedrørende de bud og stikprøver, som sagsøgeren havde tilsendt Kommissionen.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og af princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne såvel ved udarbejdelsen af udbudsbetingelserne som ved Kommissionens vurdering af tilbudsgivernes bud. Sagsøgeren har navnlig foreholdt Kommissionen følgende:
  - For det første for ved udarbejdelsen af udbudsbetingelserne at have gengivet de tekniske krav og billeder af de produkter, som var blevet udbudt af en tilbudsgiver i en tidligere udbudsprocedure med en lignende genstand, og som Kommissionen uberettiget havde annulleret, hvilket bevirkede, at der blev skabt ubegrundede hindringer for åbning af markederne for konkurrence.
  - For det andet for at have tilsidesat det grundlæggende princip om lighed mellem tilbudsgiverne ved i teknisk henseende at have opstillet meget restriktive og ubegrundede tekniske krav, som klart havde til formål at være sammenfaldende med en bestemt økonomisk aktørs produkter.

- For det tredje for ikke at have vurderet det af sagsøgeren afgivne bud i forbindelse med den omtvistede udbudsprocedure objektivt og uafhængigt, og for uberettiget at have afvist budet, idet sagsøgernes produkter fuldt ud opfyldte mindstekravene til de tekniske karakteristika for de i udbudsbetingelserne nævnte produkter og således tilsvarende opfyldte de opstillede krav.

Inden for rammerne af det andet anbringende er det således sagsøgerens opfattelse, at det bud, som sagsøgeren afgav, var teknisk konformt og derfor lovligt. Europa-Kommissionen burde have vurderet buddets økonomiske betydning, og den ville derefter have været forpligtet til at tildele sagsøgeren kontrakten, idet denne havde det laveste bud.

Sag anlagt den 30. november 2016 — Republikken Polen mod Kommissionen

(Sag T-836/16)

(2017/C 030/62)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) — Polen — Polsk afgift i detailsektoren, bekendtgjort under nr. K(2016) 5596.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om en fejlagtig kvalificering af den polske afgift i detailsektoren som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF som følge af et åbenbart fejlagtigt skøn vedrørende betingelsen om selektivitet.
  - Den polske afgift i detailsektoren kan ikke prima facie anses for at være selektiv, da afgiftens struktur ikke indeholder nogen afvigelse fra det referencesystem, der er relevant for denne afgift. De progressive afgiftssatser er en uadskillelig del af referencesystemet for denne afgift.
  - Selv hvis det antages, at de to progressive afgiftssatser ikke er en del af det relevante referencesystem for den polske afgift i detailsektoren, bør det lægges til grund, at i det mindste den oftest anvendte afgiftssats er en del af referencesystemet. Endvidere udgør de progressive afgiftssatser under alle omstændigheder ikke en undtagelse til fordel for bestemte virksomheder, som henset til referencesystemets iboende formål befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation som de andre virksomheder.
  - De progressive afgiftssatser og tærskelværdien for afgiftsgrundlaget for den polske afgift i detailsektoren er under alle omstændigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og af proportionalitetsprincippet, idet der blev udstedt påbud om øjeblikkelig indstilling af anvendelsen af de progressive afgiftssatser for den polske afgift i detailsektoren
  - Det var ikke nødvendigt at påbyde indstilling, da der foreligger væsentlig tvivl om, hvorvidt den polske afgift i detailsektoren er selektiv.

- Det var ikke nødvendigt at påbyde indstilling, da Kommissionen ikke har godtgjort, at opkrævningen af den polske afgift i detailsektoren havde tilstrækkeligt negative virkninger.

3. Tredje anbringende om en mangelfuld og utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse

- Den anfægtede afgørelse er ikke behørigt og tilstrækkeligt begrundet, for så vidt angår vurderingen af betingelsen vedrørende selektiviteten af den polske afgift i detailsektoren.
- Den anfægtede afgørelse er ikke behørigt og tilstrækkeligt begrundet, for så vidt som der deri blev udstedt påbud om øjeblikkelig indstilling af anvendelsen af progressive afgiftssatser for den polske afgift i detailsektoren.

Sag anlagt den 24. november 2016 — Alex SCI mod Europa-Kommissionen

(Sag T-841/16)

(2017/C 030/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alex SCI (Bayonne, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 21. september 2016 annulleres.
- Det fastslås, at den støtte, der er udbetalt til CABAB af EFRU, den franske stat, Conseil régional d'Aquitaine og Conseil général des Pyrénées Atlantiques, er ulovlig og uforenelig med det indre marked.
- Det pålægges den franske stat, Conseil régional d'Aquitaine og Conseil général des Pyrénées Atlantiques, decentraliserede statsenheder, samt Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) at tilbagesøge den ulovligt udbetalte støtte med lovbestemte renter regnet fra tidspunktet, hvor støtten blev stillet til rådighed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger, herunder advokatombkostningerne op til EUR 5 000.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører den interne ulovlighed af Europa-Kommissionens afgørelse.
  2. Andet anbringende vedrører den manglende rapportering om den finansiering til projektet »Technocité«, der blev foretaget af EFRU, Den Franske Republik, Conseil régional d'Aquitaine og Conseil général des Pyrénées Atlantiques til fordel for Communauté d'agglomération Côte-Basque-Adour (CABAB).
  3. Tredje anbringende vedrører finansieringens uforenelighed med det indre marked.
  4. Fjerde anbringende vedrører den manglende opfyldelse af betingelserne for tildeling af finansieringen.
-

Sag anlagt den 7. december 2016 — FERTISAC mod ECHA

(Sag T-855/16)

(2017/C 030/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: FERTISAC, S.L. (Atarfe, Spanien) (ved advokat J. Gómez Rodríguez)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 5150 af 15. november 2016, hvorved det bestemmes, at FERTISAC S.L. ikke opfylder betingelserne for at kunne drage fordel af den nedsættelse af afgifter, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og pålægges en administrativ afgift, annulleres.
- ECHA's faktura nr. 10060160 af 15. november 2016 udstedt på grundlag af ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 5150 på et beløb svarende til forskellen mellem den af FERTISAC S.L. betalte afgift og den afgift, der opkræves af en stor virksomhed, annulleres.
- ECHA's faktura nr. 10060161 af 15. november 2016, der fastsætter den administrative afgift i henhold til ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 5150, annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en fejlagtig kvalificering af FERTISAC S.L. som en stor virksomhed.

- Det anføres i den forbindelse, at artikel 2, stk. 1, i bilaget til Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT 2003, L 124, s. 36) fastsætter, at kategorien mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) omfatter virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR.

Der er to tærskler for kvalificering af en SMV'er. Der er ikke tale om at skulle overstige kun én af tærsklerne (således som det fremgår af ECHA's afgørelse, idet denne alene anvender den ene af dem: den årlige omsætning), hvorved der klart ikke tages hensyn til den første betingelse, dvs. antallet af personer, hvortil der klart er knyttet et »og«. FERTISAC S.L. har på intet tidspunkt overskredet tærsklen på 250 personer.

2. Det andet anbringende vedrører sagsøgtets fejlagtige fortolkning af henstilling nr. 2003/361.

- Det anføres i den forbindelse, at der alene skal tages hensyn til oplysningerne om sagsøgeren og dennes tilknyttede virksomheder for at afgøre sagsøgerens størrelse. Sagsøgeren indgår ikke i en gruppe af virksomheder. Brugervejledningen om definitionen af begrebet SMV'er, offentliggjort af Europa-Kommissionen bekræfter denne fortolkning. Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1), og 9. betragtning til og artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16. april 2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2008, L 107, s. 6) henviser til henstilling nr. 2003/361 med henblik på at definere SMV'er.

Sag anlagt den 7. december 2016 — Futbol Club Barcelona mod Kommissionen**(Sag T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Futbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset og A. Selles Marco)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres Kommissionens afgørelse af 4. juli 2016 om statsstøtte SA.29769 (2013) (ex 2013/NN) iværksat af Spanien til fordel for visse fodboldklubber.
- Subsidiært annulleres denne afgørelses artikel 4 og 5.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 49 TEUF, sammenholdt med artikel 107 TEUF og 108 TEUF, samt artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), for så vidt som argumentationen i den anfægtede afgørelse er støttet på en national lovgivning, som begrænser etableringsfriheden.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som den (i) ikke har undersøgt de gældende fradrag på grundlag af beskatningssatsen for hver sats og enhed; (ii) ikke fremstår upartisk ved at søge bebyrdende og afkræftende beviser, og dermed (iii) retsstridigt har fastslået, at der foreligger en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat (i) princippet om den berettigede forventning, idet den pålagde tilbagesøgning af den angivelige støtte, henset til at FC Barcelona i betragtning af de spanske myndigheders adfærd og procedures varighed havde en berettiget forventning om, at den skatteordning, den var underlagt, var lovlig; og (ii) det grundlæggende krav om retssikkerhed.
4. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, for så vidt som den ikke tager hensyn til, at støtten er berettiget ved skatteordningens indre opbygning.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 108, stk. 1, TEUF og artikel 21-23 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9), for så vidt som den pålægger tilbagesøgning af en eksisterende støtte og ikke overholder proceduren for denne type støtte.

Sag anlagt den 11. december 2016 — QI m.fl. mod Kommissionen og ECB**(Sag T-868/16)**

(2017/C 030/66)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøgere:* QI (Athen, Grækenland) og 15 andre sagsøgere (ved advokaterne S. Pappas og I. Ioannidis)*Sagsøgte:* Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB)**Sagsøgernes påstande**

- Den Europæiske Union og/eller Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) tilpligtes at kompensere de beløb, der er anført i stævningen, svarende til det tab, som sagsøgerne har lidt på grund af deres ulovlige deltagelse i omlægningen af den græske statsgæld, der skyldtes aktiveringen af de senere vedtagne klausuler om kollektiv optræden.
- Subsidiært tilpligtes EU og/eller Den Europæiske Centralbank (ECB) at kompensere sagsøgerne for de beløb, der er anført i stævningen, svarende til det tab, som sagsøgerne har lidt på grund af den ulovlige udelukkelse af kreditorerne i Grækenlands offentlige sektor fra omlægningen af den græske statsgæld.
- Under alle omstændigheder tilpligtes ECB at kompensere sagsøgerne for de tab, der for hver sagsøger er anført i stævningen, og som hidrører fra den ulovlige udelukkelse af ESCB fra omlægningen af den græske statsgæld.
- ECB og/eller EU tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om at Unionens og/eller ECB's og ESBC's handlinger overskred deres beføjelser (*ultra vires*) og var i strid med artikel 120 TEUF — 126 TEUF, 127 TEUF og 352, stk. 1, TEUF.
2. Andet anbringende om at ECB's og ESCB's handlinger vedrørende særligt ESCB's udelukkelse fra omlægningen tilsidesætter artikel 123 TEUF.
3. Tredje anbringende om at EU's og/eller ECB's og ESCB's handlinger tilsidesætter sagsøgernes ejendomsret i henhold til artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om at EU's og/eller ECB's og ESCB's handlinger tilsidesætter den frie bevægelighed for kapital i henhold til artikel 63 TEUF.
5. Femte anbringende om at EU's og/eller ECB's og ESCB's handlinger tilsidesætter sagsøgernes ret til ligebehandling i henhold til artikel 20 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 9. december 2016 — repowermap mod EUIPO — Repower (REPOWER)**(Sag T-872/16)**

(2017/C 030/67)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter***Sagsøger:* repowermap.org (Bern, Schweiz) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Repower AG (Brusio, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Repower AG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af EU-ordmærket »REPOWER« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 020 351

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Anden afgørelse (efter tilbagekaldelse) truffet den 26. september af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2311/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det omtvistede varemærke erklæres ugyldigt for alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ikke blev erklæret ugyldigt ved den anfægtede afgørelse, med undtagelse af vareemballage og -opmagasinering (klasse 39), organisering af rejser (klasse 39) og slukningsapparater (klasse 9).
- EUIPO og Repower AG tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
  - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
  - Tilsidesættelse af artikel 75, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 296 TEUF.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA